Paulus. Ca. I
More ſolito ſaluta
tionē p̄mittit.dein
de grās deo agit ꝓ
eis: implorans eis
maiora bona: vt ⁊ in virtutibꝰ
creſcētes ad ꝑfectiōez ꝑueniāt.
Deinde ad patiētiā tribulatio
nū monet exemplo ſui ⁊ chriſti.
poſtea vt caueāt a ꝯſutijs pſeu
do apl̄oꝝ tandē admonitionez
moralē interſerit: ⁊ ꝓpe finē de
grā quā ſibi romā ꝑ epaphro
ditū miſerāt gaudere ſe dicit:
b Timotheus. Hūc apponit:
qꝛ eū miſſurus erat ad illos.ꝓ
pter h̄ eū quodāmodo cōmen
dans vt eadē q̄ ſcribit ab eo be
ne recipiāt. c Serui.Seruos
dixit vt ⁊ ipi ꝓ dn̄o ferāt dura.
Chriſti.vt ꝯtra pſeudo ſtent.
Augꝰ.Sicut duo ſūt timoreſ
ſic due ſuitutes q̄ faciunt duo
genera ſuoꝝ.Eſt enī tīor quez
perfecta charitas foras mittit.
Eſt ⁊ ſuitꝰ ſil̄ cū eo foras mittē
da.Eſt etiā timor caſtꝰ ꝑmanēs
in ſeculū ſeculi:cui adiūcta eſt
alia ſuitꝰ nō manēs in eternuz
in domo. d Cū epīs.Epōs
p̄ſbyteros dicit.nō eī pl̄es epī
in vna ciuitate neq̄ p̄ſbyteros
ītermitteret:vt ad diacones de
ſcēderet.Et ſiḡt ꝑ diacones ma
iores:ꝑ ſctōs miores:qꝛ mino
res p̄mittit:ad hūilitatē īuitat
qꝛ ⁊ hos ſb̄nectit:oñdit aliquē
nō eē adeo ꝑfectū:q̇ nō indige
at admonitiōe. e Grās ago.
M.agite q̄ agitis:qꝛ talia vn
de deuz laudo. f Cōicaſtis.
Uel,vr̄a cōia feciſt̄ in euāgelio
exaltādo. g Cōfidēs.M.de
precor vt ſtet̄.⁊ ꝯfido hocip̄m
fieri a vobis qđ p̄cor nō aliud:
ſed videte ne fruſtra ꝯfido.
h Uel:In vob.Per ſucceſſio
nē:vſq̄ ad cōem iudicij diē.
i Perficiet.Augꝰ.de grā ⁊ li
bero arbitrio:qꝛ ip̄e vt velimꝰ
oꝑat̄ incipiēs q̇ volētibꝰ coope
rat̄ ꝑficiēs. k Sic̄ eſt mihi.
Ita grās ago: dep̄cor ⁊ cōfido
ſicut iuſtuz ē ſentire.i.ita velle.
Et exponit cām eo ꝙ habeā voſ
in corde ſiue vinctꝰ: ſciens vos
q̇z vinctos:ſiue defendēs euā
geliū qđ ⁊ vos facit̄. l Cu
piā o.v.in viſce.i.intimo amo
re xp̄i:vt ab eo ꝑfecte diligami
ni:vel eo effectu diligat̄ deū et
ꝓximos q̇ xp̄s q̇ aīam poſuit.
Uel refert̄ ad id qđ.ſ̄.dixit
ſe deſiderare eos eē ſocios gau
dij ſui.⁊ determiāt quō.ſ.amo
re chriſti nō hūano :vt partici
pes habeat ī deo. m Ut ꝓ
betis potiora. Iterum creſcat
charitas vr̄a in ſcientiā vt pro
bare ⁊ diſcernere ſciatis non ſo
lum mala ⁊ bona:ſed etiā inter
bona q̄ ſint potiora:vt poſt ꝓ
bationē ſit̄ ſinceres in vob̄ ſine
oꝑibus corruptiōis: ⁊ q̄ẜtū ad
ꝓximū ſine offenſiōe. n Re
pleti fructu.i. mercede iuſticie
adeo vt ſit̄ gl̄a ⁊ laus dī:vt ꝓ
Ps.67. vob̄ dicat̄:Mirabil̄ deꝰ ī ſcīs ſ.
Scire autē

Epiſtola Pauli ad philippen
ſes incipit: Ca. I

Paulus et timo
ſ timore caſto.
theus ſerui ieſu
chriſti omibus
a ſ baptiſmate ſcificat̄
b ſ oꝑante xp̄o. ſ vl̄ fū
datis. ſ in fide xp̄i. ſ q̇
deū ⁊ hoīem credunt.
ſāncti̇ i xp̄o ieſu
qui ſunt philip
ſ .i.⁊. a ſ qui eoꝝ bonū pariter optabant.
b ſ maioribus ⁊ minoribus:vel cum iſtis ſcribit.
c ſ ⁊ ſ remiſſio pc̄coꝝ.
pis cū epiſcōpis ⁊ diācōibꝰ:Grā
a ſ trāquillitas mētis ⁊ recōciliatio ad deum.
tia vobis ⁊ pāx a deo pr̄e nr̄o et
a ſ oīm. ſ cuiꝰ nutu oīa bona oībus accedunt.
dn̄o ieſu chriſto.Gratias ago dō
a ſ priuato beneficio. ſ q̇ mihi facit qđ volo ī vo
bis. b ſ quotiens veſtri memor fio. ſ qđ vtiq̄
ſum. c ſ cōgruis tp̄ibus.
meo ī ōmni mēmoria veſtri ſc̄mꝑ
a ſ habitis.
in cunctis oratiōibus meis prō
ſ prelatis vel ſubditis. a ſ nō triſtis de culpa.
omnibus vobis cum gāudio de
a ſ vt ꝑſteris dep̄cans. b ſ gaudio dico habito.
c ſ qꝛ vos cōicaſt̄ mihi in fide ⁊ oꝑibꝰ euā
precatiōnem faciens supēr cōm
gelij.
municatione veſtra in euange
ſ que eſt a ſ cōuerſionis vr̄e:⁊ iō amodo ma
lio chriſti a prima diē vſq̄ nunc:
gis ſtandū. ſ non in vobis. ſ deus.
confidens hocipſum : quia qui
ſ operans.
cepit in vobis opus bonum per
a ſ cooperās. ſ qđ operādo incepit. b ſ vſq̄ ad
finem vite quo deus videbitur.
ficiēt ūſq̄ in diem chriſti ieſu.
a ſ aliud nō debuit ſentire de tam bonis.
Sicut eſt mihi iūſtuz hoc ſentire
pro omnibus vobis:eo ꝙ habeā
a ſ in intimo affectu charitatis. b ſ non in ſolis
labijs. b ſ qꝛ cōpatimini mihi.
vos in cōrde ⁊ ī vincūlis meis:et
ſ cōtra impugnātes. b ſ infirmoꝝ in doctrina.
in defenſione ⁊ cōfirmatiōe euan
ſ vt in futuro ſitis ſocij. ſ etiā miores.
gelij:ſocios gaudij mei oīs vos
a ſ ꝓ oībꝰ iō p̄cor:qꝛ cupio vos oēs eē ī viſceribꝰ
xp̄i vt a xp̄o diligamini q̄ſi eiꝰ viſcera:⁊ inde teſt.
eſſe.Tēſtis enim mihi eſt deus:
ſ quanto affectu.
quomodo cupiaz omnes vos in
ſ etiam.
viſceribꝰ ieſu chriſti. Et hoc oro
vt charitas veſtra magis ac ma
a ſ creſcat. b ſ vt ſciāt in q̇bꝰ diligere deū ⁊ ꝓxi
mū debeāt:⁊ cū ſcierint habeāt ſenſuz.i.imemori
am ⁊ aīaduerſionē in oībꝰ rebus. ſ memoria.
gis ābūdet ī ſciētiā ⁊ in oī ſenſu:
vt probetis potiora:vt ſitis ſin
ſ in vobiſ. ſ ad ꝓximū. a ſ ⁊ h̄ ꝑſeuerāt̄. ſ vſq̄
ſ .i.finem vite.
ceres et ſine offenſa in diem xp̄i.
a ſ nō ſolū ſine malis:ſed ⁊ pleni fructu.i.oꝑibꝰ q̄
ſunt fructꝰ iuſticie q̄ eſt habitꝰ animi. b ſ ⁊ hoc.
ſ nō viribꝰ veſtris.
Repleti frūctu iuſticie pēr ieſum

Incipit epiſtola eiuſdē ſuꝑ epi
ſtolam Pauli ad Philippenſes. Ca. I
Paulus ⁊ Timotheꝰ.Hic incipit
epl̄a Pauli ad Philippēſes:q̄
diuidit̄ in tres partes.ſ. p̄fatio
nē ⁊ ꝓſecutionē.ibi:Grās.⁊ ꝯſū
mationē ꝓpe finē.ibi:Salutate.
Circa p̄mū p̄mo ponunt̄ pſone ſalutātes.cū
dꝛ:Paulꝰ ⁊ Timotheus.Hūc adiūgit ſecū ī
ſalutatiōe:qꝛ miſſurus erat ad eos ꝑ ip̄m:vt
hr̄ ca.ſe.vt cū vēiret ad eoſ reuerētiꝰ ac mag̃
charitatiue reciꝑet̄.Scđo ponūt̄ ꝑſone ſalu
tate.cū dꝛ: b Oībꝰ ſctīs.i.ꝑ baptiſmū ſctī
ficat̄. c In xp̄o ieſu.ī p̄mitiua eī eccl̄ia vt
nomē chriſti redderet̄ mag̃ auctēticū amabi
le ⁊ reuerendū:apl̄i baptiçabāt in noīe xp̄i:
in q̇ tn̄ intelligit̄ tota trinitas: qꝛ chriſtꝰ gre
ce vnctus latine dꝛ:⁊ ſic intelligit̄ filiꝰ vnctꝰ:
pr̄ vngens:⁊ ſpūſſctūs vnctio. d Qui ſūt
philippis.nomen eſt ciuitatis in macedonia
quam edificauit philippus rex pater alexan
dri magni:⁊ a nomīe ſuo eam denominauit.
e Cū epīs ⁊ diaconibꝰ.ꝑ epōs in plurali ī
telligunt̄ ſacerdotes:vt dicit h̄ Glo.qꝛ pl̄es
epī nō preſunt vni ciuitati.Pōt etiā dici ꝙ ꝑ
epiſcopos intelliguntur ſacerdotes cuz pon
tifice ciuitat̄.eps̄ enim dꝛ ab epi quod eſt ſu
pra ⁊ ſcopos intētio:q̄ſi ſuꝑintendēs.ſ.ppl̄o
cui p̄eſt.hoc aūt cōpetit tā epīs q̄z p̄ſbyteris
curat̄.Iſti aūt ꝓpter ſpecialē eminentiā ſuꝑ
ppl̄m erāt ſpecial̄r exp̄mēdi ī ſalutatiōe apl̄i.
iō exp̄ſſit illos ſpecialit̄ poſt ſalutationē om
niū generalit̄.Tertio ponunt̄ optata bona.
cū dicit̄: f Grā vob̄.in p̄ñti. g Et pax.
in gloria celeſti.q̄ quietat totalit̄ hoīs appeti
tum. h A deo pr̄e nr̄o.q̇ eſt dator omniuz
bonoꝝ. i Et dn̄o ieſu xp̄o.ꝑ quē tanq̄z per
mediatorē nr̄m nobis ꝓueniūt dicta bona.
k Grās.Premiſſa ſalutatiōe.Hic ꝯſr̄ poni
tur ꝓſecutio epl̄e:in q̄ Philippenſes primo
reddunt̄ beniuoli.ſcđo dociles.ca.ſe. tertio
attēti.ca.iij.Primū aūt facit apl̄s dupliciter.
primo ꝓ bonis eoꝝ grās agendo.ſcđo tanq̄z
amicis ſpecialibꝰ ſuū animuz aperiendo.ibi:
Scire aūt volo.Circa primū dicit:Grās ago
deo meo quē deuote colo. l In oī me.vr̄i
ſemꝑ.i.q̇tienſcūq̄ occurrit mihi memoria de
vobis. m Cū gaudio.i.gaudens de bono
vr̄o. n Dep̄.fa.ſuꝑ cō.vr̄a⁊c̄.i.de eo ꝙ mi
hi cōicaſt̄ fide ⁊ oꝑe. o In euā.xp̄i.credē
tes ⁊ operātes:ſic̄ ⁊ ego. p A pria die.con
uerſiōis vr̄e. q Uſq̄ nūc.in bono ꝑſeuerā
tes.nā in fide ꝑſtiterāt:nec falſos apl̄os rece
perant:vt dicit Hiero.in ꝓlogo.propter qđ
apl̄s de bona ꝯſūmatiōe ꝯfidebat.iō dicit:
r Cōfidens hocip.qꝛ ꝑ ce.in vo.opꝰ bo.ꝑfi.
qꝛ ſic̄ inchoatio oꝑis meritorij ē a deo:ita ꝯti
nuatio ⁊ ꝯſūmatio. s Uſq̄ ī diē x.ie.ī q̇ ve
niet ad iudiciū vr̄a remūeraturꝰ bōa. t Sic̄
ē mi.iu.⁊c̄.de tā eī bono p̄ncipio iuſtū ē ſenti
re finē bonū:⁊ maxīe circa dilctōſ:qꝛ dilectio
fac̄ opīari bonū de dilecto.iō ſb̄dit̄: v Eo
ꝙ ha.vos ī cor.⁊c̄.ſ.charitat̄. x Et ī de.et
ꝯfir.euā.Philippēſes eī iā ꝯſtant̄ certauerāt
ꝓ ꝟitate euāgelij:vt hr̄ ī fine huiꝰ ca. y So
cios gau.mei.q.d.ex h̄ iuſtū ē mihi ſentire ꝙ
erit̄ ſocij ꝯſolatiōis mee ī patria:ſic̄ eſt̄ ſocij
tribulatiōis ī pugna. z Teſt̄ eī mi.ē deus
⁊c̄.ꝯfirmatio ē ſue dilectiōis erga eos.iō ſub
dit̄: a Et h̄ oro vt cha.vr̄a ma.ac ma.abū
det.qꝛ charitas ſꝑ pōt creſcere ī via. b In
oī ſcia.nā creſcēte charitate:creſcit noticia q̄
expedit ad ſalutē. c Ut ꝓ.po.i. approbet̄
ea ſeq̄ndo. d Ut ſit̄ ſince.i.puri ⁊ mūdi in
vobis. e Et ſine offenſa.proximis.
f In diem chriſti repleti fructu iuſticie ꝑ ie
ſum chriſtū.i.vt in die iudicij appareatis ple
ni bonis operibus a deo remunerādis.
In gloriaz

A
†
93.di. c.le
gimus.

B

a Scire aũt. Hacten⁹ cõiter locut⁹ inde ponit ſpecialiter q̃ tolerãtiã ſuadeãt: p vobis grãs ago: ꝯfido. Vos aũt vo.f.ſci.q.d. Cũ ita ſit ꝑfecti: ꝑſeuerate ⁊ cauete: ne tribulatiões inſtãtes hãc vrãm diminuãt ꝑfectionẽ: ſed exẽplo mei reſpicite. b Ut vin.m.⁊c. Iero. Quia nã ꝙ patiẽter q̃libet mala ſuſtico. patet nõ eſſe ſcelus falſitat᷑ qḋ in me iuſta vindicta ꝑcellat: ſ; quandã veritat᷑ virtutẽ quam ſuſtinendi fortitudo magnificat. Vel de vinculis meis loq̃bant᷑: vel p̃dicatores indicabãt in oĩb⁹ p̃torijs. c Et ĩ ceteris oĩ.lo. Cum enĩ apl's rome vinctus detruſus eẽt ĩ carcere in domo imꝑatoris et doceret euãgeliũ ⁊ ĩfirmos aĩaret multaqꝫ miracula patraret: multi ꝑ eũ crediderũt intantũ vt domũ ꝑſecutoris eccleſiã faceret. tunc enĩ manifeſta facta ſunt vincula ei⁹ in xp̃o. Vel in oĩ p̃torio ⁊ ceteris oĩb⁹ loc᷑.i. imꝑatori oĩbus ꝯſulib⁹ ⁊ p̃ncipib⁹ ⁊ minoribus ꝓpter chriſtũ illum talia ſuſtinere. d Auderẽt ſine timore. Aug⁹. Cõſtantia enĩ ei⁹ multos aĩauit vt non timerent euãgeliçare. g Exiſtimãtes preſſurã. Amb. Aſtutia ꝗ ſimulatiõis iſti chriſtũ annũciabãt: vt poſſent ſeditiones excitare apl'o quaſi auctori q̇ multos cõgregauerat ſuo collegio. Ecce quattuor ſpecies doctoꝝ diſtinxit: duas bonoꝝ: et duas malorum: qui omẽs annunciãt chriſtum: ſed nõ eodem animo.

† 25.q.4.c. ꝙ magnuz in fi. Aug⁹. Mali enĩ nõ ſimplici ⁊ veraci aĩo xp̃m annũciabãt. Boni vero puro aĩo ⁊ fide ſincera: omẽs tamẽ euãgelio ꝓficiebant. vnde ⁊ malos tolerãdos dicit. ſubdens: Quid enĩ? e Quidã aũt ex co. Conuicti in ꝯtentione a me. p̃dicant xp̃m ꝙ eos cõuinci debere predicare. f Ex ꝯtentiõe. Ex p̃uato odio qḋ aliq̃n mecũ contulerũt ⁊ ꝯfutati ſũt. Et ne viderentur correcti. addit: Non puro aĩo. Sed exiſtimantes: vt ſi q̇ de predicatiõe eos accuſent: in me auctorez eius vindicent.

C h Quid enĩ. Nõ ꝓhibet mercẽnarios ſed ꝑmittit: q: et ipſi vtiles ſunt ad aliq̃. i Siue ꝑ veritatẽ. Aug⁹. Veritatez q̇dã annũciabãt: ⁊ ſi nõ ꝑ veritatem.i. nõ vero aĩo. Ex occaſione enĩ euãgeliçabãt q̃rentes ab hoĩb⁹ cõmoda ſua. terrenis enĩ cupiditatibus ꝯſulẽtes regnũ celoꝝ annũciabant: hñtes ĩ lingua veritatẽ: ſed nõ in pectore caſtitatẽ. Qui ſũt vtiles eis q̇s inſtruit dñs. Vñ ait: Que dicũt facite: oꝑa aũt eoruz nolite facere. Mat.23.a Quiſq̇s enĩ a deo p̃ter deũ aliq̇d q̃rit: nõ caſte deuz q̃rit. Tres inuenimus ꝑſonas: ſi dñi v̾ba in euãgelio diligenter inueſtigam⁹: paſtoris mercẽnarij fur᷑. Paſtor v̾itatẽ annũciat ꝓꝑt᷑ veritatẽ. Mercẽnari⁹ occaſiõe rei tꝑal᷑. Fur ⁊ latro v̾itatẽ negat ⁊ tollit. Diligẽdus ẽ ꝗ paſtor: tolerãd⁹ mercẽnari⁹: cauẽdus ẽ latro. k Sz ⁊ gau. Iõ gaudeo de malis meis: vel de ꝓfectu euãgelij: q: inde mihi ſal⁹.

☞ Quia in

a per hoc tranſituri in gloriam eternã vnde deum laudetis.

chriſtum in glo^a^riam ⁊ laudẽ dei. a

q: dixit ſe cupere hos fore ſocios gaudij ſui. iõ q̇d ꝓfecerit predicatio eius inſinuat. q. charis.

a Scire autem vos volo fratres: b

a exterioꝝ vndiqꝫ me circũdãs abũdãtia paſſionũ. b vel iõ circa: q: nõ ad interiora ꝑtingũt. c ꝙ ad detrimẽtũ vt mali intenderũt.

quia que circ^a^ã me^b^ ſunt m^c^agis ad c d

ꝓfectum euangelij peruenerunt:

a ad ꝓfectũ. b vtilitas vinculoꝝ apparet in chriſto: q̇ ꝓpter vincula plus annũciat᷑. c vel vincula ipſa ꝙ eſſent in chriſto.i. ꝙ ꝓpter eũ vinctus eſſem nõ ꝓ alio crimine.

b it^a^ã ^b^ũt vinc^c^ula mea manifeſta fie e

vbi maiores cõueniũt.

c rent ĩ chriſto: in omni pretorio ⁊ f

a locis. b ita ꝓfuerũt euãgelio q̃ ſuſtineo.

in ceteris ^a^omnibus: vt pl^b^ures

nõ in ſe.

e fratribus ĩ domino cõfitentes

conſideratiõe vinculoꝝ. ꝙ ante.

in vinculis meis abundantius

contra impugnãtes. q̃ſi meo exemplo auderent cõfidenter predicare. ita dicentes: Si vinct⁹ loq̇tur cur nõ potius nos.

d auderent ſine timore v̾bũ di loq̇.

a diuerſi a prioribus q: mali. b p̃dicãt. q: inuidẽt glie mei apl'atus ⁊ cõtendũt habere.

† Q^a^uidã quidẽ ⁊ pr^b^opter inuidi g

ab his diuerſi boni.

am ⁊ contentionem: quidam au h

a pro dilectiõe dei ⁊ ꝓximi exẽplo mee bone voluntatis. vt alios ſaluent.

tem ⁊ pr^a^opter bonã voluntatem

a nõ diuerſi. b p̃uata ad apl'm: vt vicẽ eius vincti ſupplerent.

chriſtum predicãt. Q^a^uidã ex ch^b^a i

a .i. ꝓ defenſiõe ſuz poſit⁹ in vinculis: vel poſit⁹.i. firmus ⁊ ſtabilis ſum in defenſiõe.

ritate: ſcientes hoc quoniã in d^a^e k

fenſionez euangelij poſitus ſum. l

ab his diuerſi: q: mali.

e f Quidam aũt ex contentiõe chri m n

g ſtum annunciant nõ ſincere: exi o

augmentare.

ſtimantes preſſuram ſe ſuſcitare

a dum etiã mali ad ꝓfectum. quid enim refert q̃ intentione.

vinculis meis. Q^a^uid enĩ? Dum p

a terrene acquiſitiõis. vt mali.

h omni modo ſiue p^a^er occaſionez:

a vt boni. vero aĩo. b veritas xp̃i. nõ falſitas. vnde: Que dicunt facite ⁊c.

i ſiue p^a^er veritatez chriſt^b^us annũ

a qḋ ꝑ occaſionẽ nõ ſolũ ꝑ veritatẽ. b nunc. c vel nõ ſolũ alijs ꝓfect⁹ ſed ⁊ mihi gaudiũ.

k cietur? Et in h^a^oc ga^b^udeo: ſ^c^ed et q r

a poſt. b pati ꝓ chriſto. vel euangelij ex mea predicatione ꝓfectus.

g^a^audebo. Scio enim quia h^b^oc s

a In gloriã ⁊ laudẽ dei. q: in remuneratiõe celeſti eſt laus ingis: Ps.lxxxiij. Beati q̇ habitãt ĩ domo ⁊c. b Scire aũt. Hic ꝯñr apl's reddit philippenſes beniuolos: amicabilit᷑ eis ſignificãs ſtatũ ſuũ. Et diuidit᷑ in duas.ſ. p̃ncipalẽ ⁊ incidẽtalẽ. ibi: Quidã q̇dem. Circa p̃mũ dicit: Scire aũt vos volo frẽs: tanqꝫ amicos meos ſpeciales. c Quia q̃ circa me ſũt.ſ. tribulationes ⁊ vincula q̃ rome ſuſtineo. d Magis ad ꝓfe.ve. euãgelij. naz ex h̾ fuit magis publicatũ ꝯtra intentionẽ me ꝑſeq̃ntiũ: q̇ ꝑ incarnationẽ meã credebãt extinguere euãgeliũ. nã in carcere p̃dicabat ⁊ miracula faciebat: ex q̇b⁹ plures de incarcerat᷑ ⁊ cuſtodibus ꝯuertabant᷑. ⁊ hec oĩa ad diuerſas partes orbis deferebant᷑: eo ꝙ romani toti mundo dñabant᷑: ⁊ ſic de oĩbus partib⁹ veniebãt aliq̇ ⁊ reuertebant᷑. iõ ſubdit᷑: e Ita ⁊ vinla mea ma.fie. in xp̃o.i. mãifeſtũ fieret ꝙ vincula ꝯſtãter ſuſtinebã ꝓpter xp̃m. f In oĩ preto. Aliq̃n enĩ in p̃torio erãt iudices minores: ⁊ aliq̃n maiores: ⁊ aliq̃n cũ eis p̃ſidebat imꝑator: ⁊ in oĩb⁹ iſtis differẽtijs fuit apl'us in p̃torio adduct⁹: ⁊ ita ꝯſtanter ſe habuit ꝙ plures xp̃i diſcipulos aĩauit ad p̃dicandum publice xp̃m: q̇ p̃us h̾ facere nõ audebãt. iõ ſubdit᷑: Ut plures ex fratrib⁹ ⁊c. g Quidã. Hec ẽ pars incidẽtalis: q: p̃dixerat ĩmediate aliq̇s audaciã predicãdi aſſumpſiſſe ex vinculis ſuis. iõ incidẽtaliter ponit diſtinctionẽ predicantiũ. nã aliq̇ faciebãt h̾ intentione bona: alij vero mala. Et diuidit᷑ in duas. nã p̃mo ponit hãc diuerſitatẽ. ſcḋo circa hoc ſuã charitatẽ. ibi: Quid enĩ. Circa p̃muz dicit: Quidã q̇dẽ ⁊ ꝓpter inuidiã ⁊ ꝯtẽtionẽ: id eſt inuidia ⁊ ꝯtentiõe moti ꝯtra me: eo ꝙ predicatio mea de p̃terito apparuit mag᷑ virtuoſa: ⁊ ex h̾ facta ẽ mag᷑ famoſa ꝙ ipoꝝ. ꝓpter qḋ me incarcerato forti⁹ p̃dicãt vt ſapientiores ⁊ famoſiores appareãt. h Quidã aũt ⁊ ꝓpter bonã vo. xp̃m predicãt. non intendẽtes ex ſua predicatiõe ꝯſequi ꝓprias gloriã: ſed honorẽ dei ⁊ ſalutem ꝓximi. i Quidã ex charitate. nõ ſolũ ad ꝓximuz generalit᷑: ſed etiã ad me ſpecial'r. k Scientes q̇m ĩ defen. euãgelij.i. ꝓ defenſiõe euãgelij l Poſit⁹ ſum.ſ. in carcere. ⁊ iõ predicando ſupplent vicẽ meã: q̇ nõ poſſum ad h̾ faciendũ diſcurrere: ⁊ releuant famaz meam quã aliq̇ nitunt᷑ dep̃mere: vt dictum eſt. m Quidã aũt ex ꝯtentiõe ⁊c. Iſte mod⁹ male annũciandi chriſtũ differt a p̃mo. nã illi q̃rebãt dep̃mere famã pauli ⁊ ſuã eleuare. iſti vero q̃rebant penaz ſui carceris aggrauare. ideo ſubdit᷑: n Exiſtimãtes preſſuraz ſe ſuſcitare vinculis meis: dicẽtes ſe eſſe pauli diſcipulos. falſe tñ: vt ꝑ hoc apl'i pena aggrauaretur: ſicut Torquatus dicebat ſe eẽ diſcipulũ ſancti Tyburtij: vt a iudice grauı⁹ puniretur. ꝓpter quod iſti non videntur fuiſſe chriſtiani niſi ſimulatorie. Et huic conſonat quod dicit᷑: o Chriſtũ annunciãt nõ ſincere: ſed ſimulatorie. Et ſic patet ꝙ apoſtol⁹ ponit quattuor modos annunciantiuz chriſtum. quoꝝ primus ⁊ quartus ſunt mali ꝙtum eſt ex intentione denunciantiũ: nõ tñ ex re denunciata. tertius ⁊ ſecundus boni ſunt vtroqꝫ modo. p Quid enĩ. Hic ꝯñr apoſtolus declarat ſuã charitatẽ. ⁊ p̃mo ꝙtũ ad dictas predicatiões. ſcḋo ꝙtum ad philippẽſes. ibi: Coartor. Circa p̃mum apparet charitas apl'i: eo ꝙ omnẽ modũ denunciandi chriſtum ip̃e acceptauit: ꝙuis aliq̇ ſint ad grauamen ſuum: quod contemnit ꝓpter honorem diuinum. Et hoc eſt quod dicit: Quid enim dum omni modo ⁊c. q.d. de diminutione famẽ mee ⁊ aggrauatione corporalis pene nõ curo: dum tamẽ nomen chriſti predicetur: ĩmo de iſtis. q Gaudeo. in p̃nti. ⁊ magis: r Gaudebo. in futuro. Et ſubdit cauſam dicẽs: s Scio enim q: hoc ꝑueniet ad ſalutem.i. ad augmentum meriti.

Per veſtrã

a Quia i nſ. Haimo. Quia et ſpes magna: et res vera ꝛ honeſta. b Mihi aũt. Q.merito xp̄m magnifico ſiue vita ſiue morte. qꝛ xp̄s mihi viuere. i. mihi vita hic p fidem ꝛ ſpem: ꝛ in futuro p ſpem: p hac vita mortale corp⁹ tradit: vt ip̄m imorta/le in eternũ recipiat. c Q ſi viuere. Chriſtus ē mihi viuere: vt eũ magnifi/cē. Q ſi ē tũc neſcio q̄d eli/gā mori an viuere. Q. niſi h̄ fruct⁹ eēt nō dubiũ q̄n mori eligere: vt xp̄m habere pmi um. ꝛ iō ne dubitetis mori. d Coartor ꝛc. Aug⁹ de do ctri. xp̄i. Nō ita diſtiguẽdũ eſt vt dicaſ: Coartor: ꝛ po/ſtea ſeq̄f: e duob⁹ deſideriũ habēs. ſ. diſſoluēdi ꝛ in car ne manēdi q̄d ex ip̄o textu ſmonis ōdjudicaſ: q̄m ſeq̄ſ diſſolui ꝛ eē cũ xp̄o multo me li⁹ē. Appet em̄ cũ ei⁹ q̄d op/timũ ē dicere ſe hr̄e cōcupi/ſcentiā: vt cũ ex duob⁹ ɔpel laſ: alteri⁹ tm̄ hēat ɔcupiſcē tiā: alteri⁹ neceſſitatē ꝑpter frēs. Sic ḡ diſtinguēdum ē Coartor vel cōpellor e duo/bus. Deinde ſequiſ ego di/co deſideriũ vel ɔcupiſcētiā diſſoluēdi: hn̄s ab his miſe rijs qb⁹ q̄ſi cōpedib⁹ vict⁹ſũ ꝛ cũ xp̄o eē pn̄tialiſ. Et qua ſi q̄rereſ: q̄re hui⁹ rei potiuſ hēat ɔcupiſcētiā ſb̄dit: quia multomagis meli⁹ē q̄rũ ad me. Et q̄ſi iter̄ diceref: Cur ḡ e duob⁹ cōpelleris ſubdit qꝛ eſt manēdi neceſſitas di/cēs: Permanere aũt in car ne neceſſariũ ē propter vos nō ꝑpter me q̄ſi illō melius eſt mihi: hoc eſt neceſſarius vob: iō illud cupio: illō non recuſo e Permaēre āt. Ecce q̄d nō ſibi meli⁹: ſ; q̄d mult̄ expedit eligit ꝓpt̄ charitatē: q̄ p oib⁹ eligēda. f Et gaudiũ fidei. Ut de ſi de vr̄a gaudeam⁹ vl̄ vt voſ de fide gaudeatis in ea ꝓfi cientes. Nō nō ē niſi vbi ē munda ɔſcia. g Et hoc a deo. Etiā q̄ patimini non a vobis eſt ſed a do: qꝛ p me rito chriſti qui patri obedi/uit: hec inter alias gratias data eſt vobis. h Nō ſo/lum ꝛc. ſed ꝛ etiā ꝛc. Aug⁹. Utrũq̄ ergo ad dei gratiā; pertinet: ꝛ fides credentiu; ꝛ tolerantia patientiũ: quia vtrũq̄ dixit eſſe donatum.

Act. 16. b i Quale ꝛ vidiſtis. Quā do nudus verberat⁹ ſũ pro muliere phitoniſſa a q̄ ſp̄m malignũ exclusi q̄ magnum queſtũ p̄ſtabat dn̄is ſuis.

a Si qua ḡ. Ap Ca. II dictis infert. Q. Et qꝛ pati eſt donũ dei: ꝛ qꝛ patior ꝛc. vt. ſ. dictũ ē. Ergo q̄ me feciſtis la; gau/dere de cōione vr̄a in euā/ k gelio

---

ſ in futuro. a ſ q̄d illi ad morte parant. ſ non ſolũ meo

mihi ꝓueniet ad ſalutē per veſtrā orati a

merito. a ſ. i. p ſp̄m q̄ ſubt⁹ me q̄ſi ruitur ſic colũna fulcit

onē: ꝛ ſubmiſtrationē ſpũs ieſu chriſti:

a ſ q̄ſi q̄ erit tanta quātā expecto in futuro ꝛ in pn̄ti ſpero
a ſ ſ hoc ſpero.

a ſm expectationē ꝛ ſpem meā: q̄uia in b

ſ pſpis vel aduerſ: vt aliq̄ mō cedā a pdicatiōe. a ſ ſtatu c

nullo cōfundar: ſed in omni fiducia ſic e

a ſ a tpe couerſionis. d ſ dũ in vinculis laboro.
c ſ apogentes. d ſ fama ꝛ gloria xp̄i

ſemper et nunc magnificabitur chriſtuſ g

a ſ etiam quod fragilius. ſ ſi vixero dicendo. b ſ erē

in corpore meo ſiue per vitam ſiue per h

plum relinquendo. ſ per vitam quia cauſa eius viuo vt cum magnificem non ob aliud.

b mortem ꝛ Mihi aũt viuere chriſtus eſt: i

ſ per mortē: qꝛ xp̄s eſt p̄miũ mortis: vel ip̄m mori ē lucrũ qꝛ p mortē ab his miſerijs liberar⁹ ad btitudinē tranſeam vel qꝛ p mortē multoſ lucraſ deo. a ſ ꝛ hñ opari. b ſ q̄d

c ꝛ mori lucrũ. Q ſi viuere in carne hic k

mirum videtur. a ſ. i. tā dign⁹ de ope meo. ſ. magnificare xp̄m. ſ ecce. b ſ nedum apperam. m

mihi fruct⁹ opis ē ꝛ quid eligā ignoro. n

a ſ. i. nō ſolũ ignoro: ſ; ꝛ coartor. ſ ideo ignoro: qꝛ. b ſ vt quid eligam: ignoro. coartor em̄ e duobus ꝛc. ſ ex deſide/rio diſſoluendi ꝛ neceſſitate viuendi.

d Coartor aũt e duob⁹: deſideriũ habēs o p

ſ ab his miſerijs. ſ qꝛ vict⁹ p̄ntialiter. a ſ q̄rũ ad me.

diſſolui: ꝛ cũ xp̄o eſſe: multo magis eni q r

ſ ſed. a ſ illud melius: hoc neceſſariũ.

e melius: permanere aũt in carne: nēceſ/ ſ t

ſ nō ꝑpter me. ſ qꝛ neceſſarium propter vos: vel ſcio nō dubie ſ; cōfides in miſcdia dei.

ſariũ eſt ꝑpter vos. Et hoc cōfidēs: ſcio v x

ſ nō paꝝ quidē ſ; diu. a ſ maiorib⁹ ꝛ minorib⁹.

qꝛ manebo et pmanebo oībus vobis y

ſ vt creſcatis per bona. ſ. i. vt grās abundanter agatis

f ad ꝑfectũ veſtrũ ꝛ gaudiũ fidei: vt gra z a

deo cũ gaudio. ſ q̄ bñfecit vobis. a ſ vobis ſeruato. ſ. ſ.

tulatio veſtra abũdet in xp̄o ieſu: in mē b

liberato. a ſ futurũ. b ſ cōfirmandos. ſ veniā ſi cm̄mō

p meũ aduentũ iterum ad vos. Tm̄ di/ c

a ſ diſciplina dn̄ica. ſ qꝛ fm vr̄m meritũ dabit mihi vita ad opus veſtrum. b ſ ita digne vt ꝛc.

gne euangelio xp̄i ɔuerſamini. vt ſiue d

cum venero et videro vos: ſiue abſens e

a ſ hoc. ſ. b ſ ſcrō cui nō heret cōtrarius ſpũs ꝛ ſicut eſt vnus ita vos vnanimes ſine diſſenſione.

audiā de vobis: q̄uia ſtatis in vnō ſpi f h

a ſ voluntate. ſ ois em̄ pugna vnanimiter aggreſſa victori am parit. b ſ ꝛ ſ totis virib⁹ adipiſcēda que fides exigit.

ritu vnanimēs: collaborātes fidei euā/ i k l

a ſ ꝛ poſt hoc. b ſ periculo.

geliȷ: et in nullo terreamini ab aduerſa m

ſ qui vos terrent per aſpera. ſ eterne. n o

rijs que eſt illis cauſa perditionis: vo/ p

ſ eterne.

g bis autem ſalutis. Et hoc a deo. Quia r

ſ quaſi premium. ſ quem diligitis.

h vobis donatũ eſt pro chriſto: non ſolũ s

vt in eum credatis: ſed vt etiam pro il/ t

ſ vnde maior gloria. ſ contra hoſtes.

lo patiamini: idem certamen haben/ v

ſ dum apud vos preſens fui a ſ dum abſens ſ q. non horro: vos ad id quod ipe horream.

i tes quale ꝛ vidiſtis in me: et nunc au/ x

diſtis de me. Ca. II

ſ quia pati eſt donum dei. ꝛ quia ego patior ꝛ qꝛ ita vtile eſt vt ſupradictũ eſt
ſ exhortatio.

a Si qua ergo conſolatio in xp̄o z

---

a Per vr̄am orone: ꝛ ſubmi. ſpi. ie. xp̄i. i. qꝛ ip̄e xp̄s dabit mihi vires ꝛ cōſtan/tiā ſuſtinēdi p orōnes vr̄as ad deũ ꝓ me fuſas ꝛ fundendas. b Scd̄m exſpe. ꝛ ſpē meā. btitudinis obtinēde: cuius ſi/gnũ ſubdit dicēs: c Quia in nullo ɔfundar. ex pſecutione aduerſantium. d Sꝫ i oī fiducia. i. firma cōſtātia. e Sic ſp. ſupple fui de pterito a tpe cō/uerſionis mee. f Et nũc. ſ. de pn̄ti ꝛ fu turo. g Magni. xp̄s. i. honorabitur. h In corpe m. ſi. p vi. ſi. p mor. qꝛ ſi vi/uā pdicabo nomē ei⁹ magnifice. ſi moriar h̄ erit ꝓ ei⁹ fide: ꝛ ſic moriar in eius glori oſa ɔfeſſione. i Mihi āt vi. xp̄s ē. me viuificans p ſuam grām. k Et mori ꝓ eo. l Lucrũ. ſ. vt ſim ei pfecte ɔiun ct⁹ p gloriā: ꝛ qꝛ vtrũq̄ bonũ ē: nā ſic vi/uere eſt augmētare meritũ. ideo dicit: m Q ſi viue. i car. ſ. mortali ꝛ paſſibili. n Hic mi. fru. opis. i. augmētatio meri/ti: ꝛ ſupple ſtati mori e abſq̄ dilatiōe pre miũ cōſeq̄. iō ſubdit: Et q̄d eligā ignoro. o Coartor. h̄ pn̄r oñdit charitatē ſuā ad philippēſes. ꝛ pmo h̄ oñdit. ſcd̄o eos ad martyrij tolerātiā iducit. ibi: Tm̄ digne Primũ āt oñdit p h̄ q̄ pelegit bonũ phi lippēſiũ accelerationi ſue glie dicēs: Co/artor em̄ e duob⁹. i. moueor ad petēdũ q̄ nō pn̄t ſil̄ hr̄i. p Deſideriũ ha. diſſol. p mortē corpalē. q Et cũ xp̄o eē. i glia. r Multomagis em̄ meli⁹. videſ ꝓ me. s Permāere aũt i car. i. diuti⁹ viuere. t Neceſſariũ ē ꝑpter vos. ad vr̄ām cō firmatiōe i fide ꝛ moribus p doctrinam meā. Et eligēs hāc ptē ſubdit: v Et h̄ ɔfidens. ſ. bonũ vr̄m p me ꝓmouēdum. x Scio qꝛ māebo. in vita pn̄ti ad vtilita tē vr̄am. iō ſubdit. y Et pmaebo oi/b⁹ vo. ad ꝑfe. vr̄m. ſ. i fide ꝛ moribus. z Et gaudiũ fidei. i. fideliũ. a Ut gratu. ve. abun. i xp̄o ieſu. q̄ ē gratulatio ſctā. b In me p me. aduen. ꝛc. q̄d phi lippēſes ſũme deſiderabāt: ꝛ apl's h̄ intē debat facere hita opportunitate ex diui/na ordīatiōe. alit̄ em̄ nō aſſerit ſe veturũ: vt p; in pte ſeqn̄ti. c Tm̄ digne. h̄ po nit mōitio de tolerātia martyrij: ad quā tñ pexigit ɔuerſatio ſcā. iō dicit Tm̄ di/gne euāgelio xp̄i ɔuerſamini. i. intātum ɔuerſamini digne fm euāgelij doctrinā. d Ut ſiue cũ venero. ad vos ſi de⁹ volue rit. e Siue abſens. ſi aliō de me ordina uerit. f Audiā. abſens. vel videam pn̄s. g Quia ſtatis. firmiſ. h In vno ſp̄u. i. in ſp̄uſcō q̄ ē vn⁹. i Unani mes. i corde. k Collaborātes. in ope. l Fidei euāgelij. i. i bis q̄ ptinent ad fi dē euāgelicā. m Et i nul. ter. ab ad/uerſarijs. vos pſeqn̄tib⁹ n Que. ſ. pſe cutio. o Eſt ill'cā pditiōis. gehenne. p Uob āt ſalut'. etne. q Et h̄ a deo. q̄ dat grām ꝛ gloriā. r Quia vo. do. ē ꝓ xp̄o. i. ꝓ honore xp̄i. s Nō ſolũ vt in eũ credatis. vt infirmi fideles. t Sed vt etiā ꝓ illo patiamini. ɔſtāter ſi cut fortes: q̄d ꝓuenit ex ſpeali dono dei v Idē cer. hn̄tes. ɔ aduerſarios fidei. x Quale ꝛ vi. in me. q̄n fui apō vos fla gellat⁹ ꝓ curatiōe puelle phitoiſſe. vt hr̄ Act'. xvj. y Et nũc audiſtis de me. q̄ ſum incarceratus rome. Ca. II

a Si qua. ḡ conſolatio. Poſtq̄ apo ſtolus reddit beniuolos philip/pēſes: h̄ pn̄r reddit eos dociles: informando eos charitatiue ꝛ plene de moribus ꝛ fide. ꝛ pmo pmittit q̄ndā pſa/tionē. ſcd̄o ſubdit ſuā iformationē. ibi: A p Ut idem.

---

† 7. q. i. c. fina. De pe diſ. 2. c. qui vult in fine

† 2. Re. 24. c 7. q. i. c. ſi/nali. De re/nũcia. c. mi/ſi. §. porro.

gelio xp̄i:implete gaudiũ meũ addita ſuſtinētia ⁊ patiētia tri/
bulationũ.Hic de humilitate ſuadet. Si qua con.in chriſto.
Si vultis hr̄e conſolationem in rebus xp̄i.i.in remiſſione pec/
catoꝝ:⁊ in alijs donis.Uel ſi conſolari me vultis:ſi qđ ſolatiũ
chari.eſt vo.i.ſi vultis vt charitas eccleſiaꝝ que orant ⁊ bona
agunt ꝑ fratribus:ſit vobis ſolatium
et confortatio in aduerſitatibus vr̄is.
Si qua ergo exhor.Alia lr̄a.Am/
bro.Si vera eſt exhortatio ſpei in xp̄o
apud vos q̄ nos inuicē cōſolamur ⁊c̄.
In quibus nō videntur ꝓbati ſi non
ſit qđ ſubdit: a Si q̄ ſocietas ⁊c̄.
Aug⁹.Propter hanc ſocietatē illi in
quos primitus venit ſpũſſctũs lĩguis
oīm gentiũ ſũt locuti. Si q̄ ſocietas
ſpũſ.i.ſi ĩ eo efficimur vnũ: qđ vere ē.
b Si qua viſcera miſcđie.i.ſi effectũ
miſerationis habetis erga me nō dico
ip̄am miſerationē.i.exhibitionē miſe/
ricordie.Si iſta inꝫ vultis voƀ ꝓdeſ
ſe:implete gaudiũ meũ.i.eſtote hũiles
vnanimes: qđ eritis ſi hoc habueritis
idē.ſ.ſapere ⁊c̄. c Nihil ꝯtētionis.
Nota cōtentiōes fuiſſe inter eos. Am
bro.Erant aliqui inter eos diſſentien/
tes:inquieti:inanis glorie cauſa cōten
dentes:pacē eccleſie rũpentes.
d Supiores.Aug⁹.Uere ƀ exiſtimā
dũ:quia pōt eſſe in alio aliquid occul/
tum quo ſuperior ſit:etiā ſi bonũ nr̄m
quo illo videmur ſupiores eſſe non ſit
occultũ. e Nō que ſua ſunt.hic do
cet quō vident cōtentionē ⁊ inanē glo/
riā:⁊ quō arbitrenť alios ſupiores.ſ.
ſi ꝯſiderauerint nō ſua bona ſed alioꝝ
f Hoc ſentite ⁊c̄. nō q̄rat ſuũ cōmo/
du:ſed alioꝝ ſic̄ xp̄s. Ad patientiaꝫ
⁊ hũilitatē vos inuito.Hoc em̄ debetiſ
in vobis ſentire qđ in xp̄o fuit. Sic̄
xp̄s nō q̄ſiuit ſua ſed noſtra:ita nos in
uicem onera nr̄a portemus.
g Qui cũ in forma.Aug⁹. Premit/
tit alta de xp̄o:vt hi in quibus eſt loc⁹
abiectionis nō dedignenť humiliari.
h Arbitratus.Sciuit ſe eſſe eq̄lē đo.
i Nō rapinā faciens .i. nō vſurpan/
do qđ ſuũ nō eſſet:vt diabol⁹ ⁊ primus
homo.Uel nō eſt arbitratus ſe eq̄lem
deo eſſe ſm̄ humanitatē:qđ eſſet rapi/
nā facē.i.ñ ſuũ p̄ſumere. k Sꝫ ſemet
ip̄m.Q̄nſa altitudīe:ſƀdit de hũilitate
l Exinaniuit.Aug.Quō.Nō ſubaꝫ
euacuās:nō formā dei mutāſ. m For
mā ſer.Nō formā dei amittens:forma
dei acceſſit nō forma ſui abſceſſit. Ex
inaniuit. Exinanire ē ab inuiſibilitatē
ſue magnitudīe ſe ĩuiſibilē demōſtare.
n In ſĩlitudinē hoīm factus. Aug⁹. Uideam⁹ q̄ xp̄m ieſum
deũ ⁊ hominē:⁊ factorē reꝝ ⁊ factũ in rebus:⁊ creatorē hoīs ⁊
creatũ hoīem.Deus xp̄s equalis eſt patri:tantus eſt quantus
ille.talis eſt qualis ille.hoc eſt qđ ille.Nō hic eſt q̇ ille:quia il/
le pater hic filius.Sed hoc eſt quod ille: qꝛ ille eſt deus ⁊ ille:
omnipotens ⁊ ille. ille ĩmutabilis ⁊ ille.iō nō rapina erat: eq̄/
lis deo:qꝛ natura erat:ſic̄ eſt natus:ita ⁊ ſꝑ nat⁹.⁊ ſic̄ ſꝑ natus
ita ſemꝑ equalis. Idē.Nō itaq̧ inequalē genuit:vel equali
tatē iam nato addidit:ſꝫ gignēdo eam dedit:qꝛ equalē:nō im/
parem genuit.Nō igiť ĩmerito ſcp̄tura vtrũq̧ dicit.ſ.⁊ equalē
patri filiũ:⁊ pr̄em maiorē filio.illud ꝓpter formā dei:hoc pro/
pter formā ſerui:ꝓpter quā nō tm̄ pr̄e ſed etiā ſeip̄o ⁊ ſpũſctō
minor factus eſt:⁊ etiā minoratus eſt paulominus ab angelis
q̄ ⁊ hō factus eſt:⁊ ꝑmanens deus.Ideo valde rōnabiliter et
patre minor eſt homo xp̄s ⁊ patri equalis eſt idem ip̄e de⁹ xp̄s
Chriſtus em̄ dei filius ⁊ deus eſt ⁊ hō.De⁹ ab eterno.homo in
ſeculo.Deus:qꝛ deus verbũ.Hō:qꝛ in vnitate perſone acceſſit
verbo aīa rōnalis ⁊ caro.Cũ em̄ eſſet vnicus dei filius:vt eſſet
etiā plenus gr̄a:factus eſt hominis filius:vnus dei filius:idē
q̧ filius hominis.Nō duo filij dei deus ⁊ homo: ſed vnus dei
filius:deus ſine initio:hō accepto initio. Idē.Sicut em̄ non
augetur

coionis. a ſi vultis hr̄e vnionē quā ſpũſſctꝰ facit in omnibus fidelibus ꝑ quā cōiungimur in vno nouo corpore.
a ſi quod ſolatiũ charitatiſ.Siquā
a ſi pri⁹ affect⁹ ē ĩ vobis de q̄ ꝓcedat miſeratio
b ſocietas ſpũs:ſiquā viſcera miſe
erga me. a gauiſus ſũ de fide implete vt cō ſtanter patiamini. ita.
ratiōis:implēte gaudiũ meũ vt a b
tunc ille vere ſi hoc ſit. a nō diuerſā in fide. ad omnes
idem ſapiatis:eandem charita/ c
a vnius volũtatiſ. b mala cuiuſq̧ ſint oīm
tem habētes:vnānimeſ:idipſũꝫ d
a vt alius alij conte̅dant ꝑponi. vel ⁊ ſi bo na dicunt nō cōtētioſis verbis. agentes.
c ſentiētes. Nihil pēr cōtentionē e f
a ꝓpter famā ſeculi q̄ inanis. b vt de vo bis humilia ſentiatis.
neq̧ pēr inanem gloriā:ſꝫ in hũ g h
alios apđ deũ digniores. b alter alterum
d militate ſũperiores ſibi inũicem
in cordibus indicantes. a hoc poſſunt qui nō ſua intendunt:ſed que aliorum vt chriſtus q̇ ꝑ alijs tanta tulit. bona vel onera.
e arbitranteſ.Nō qūe ſua ſunt ſin i
guli cōſiderantes:ſed et ea que
a vt experimento cognoſcať eē in vobis. vt queratis que aliorũ ſunt:nō que veſtra.
f aliorum. Hōc em̄ ſentite in vo/ k
g bis:quod ⁊ in chriſto ieſu. Qui l
a in plena eſſentia et equalitate patris. nō dico accepiſſet inde aliqđ cũ ſit eadē ſubſtantia pr̄e. b qꝛ vere erat equalis per naturam.
i cum in formā dei eēt: nōn rapi/ m
a certiſſime ſciuit.
h nam ārbitrat⁹ eſt eſſe ſe equalē
a q̄ſi eq̄lis erat deo patri:ſed qm̄ in ſe erat in forma patris:manens vtrīq̧ qđ erat. b q̄ſi em̄
k l deo.Sēd ſemetipſum ēxinani/ n
dignitate ſe exuit dum formā ſerui ſibi vniuit for ma dei ⁊ ne putares formā ſerui in hoc ĩmortalē fieri addit:in ſĩlitudinē hoīm factus.i.paſſibilis ⁊ mortalis. humiliauit.
m n uit formam ſerui accipiens in o p
ſimilitudinē hominum factus:

Ut ibidē.Circa p̄mũ ſciendũ q̧ conſolatio ꝓprie videť eſſe
anxietatis terminatio.ſolatium ỽo conſolationis diffuſio.
Societas aũt ſolatij cōicatio.Miſeratio ỽo anxietatis ſup
portatio:qꝛ ſicut in corꝑalibus duo ſimul iuncti leuius por
tant onus q̄ꝫ vnus ſolus:ſic ſuo modo compatiens alteri
ſupponit ſe cũ eo ſuo oneri.vt dr̄.ij.
Rhetorice.⁊ hoc quartum precedit
alia tria:vt patet de ſe.Apl's autem
erat in carcere ꝓpter qđ iſtis q̄tuor
indigebat.⁊ iſta quattuor dicit ſe cō
ſequi ſi veraciter obtēperent ſue mo
nitioni.⁊ ex hoc debent ad hoc mo/
ueri.Dicit igitur:Si qua q̄ conſola/
tio in xp̄o.i.ordinata ad xp̄m.q.d.ſi
me vultis conſolari in anxietatibus
⁊ ſolatiũ prebere ⁊ ſocietatē ſpirituſ
qꝛ ſocietatē corꝑalē exhibere nō po/
terāt.⁊ ꝑ viſcera miſcđie cōpati labo
ribus meis. a Implete gaudiũ
meum.ꝑ impletionē mee monitiōis
vt patet ex ſequēti. b Ut idem.
ƀ ꝯñr ponitur informatio apl̄i. ⁊ pri
mo ꝑ ſeip̄m.ſcđo ꝑ ſuũ diſcipulum.
ibi:Spero aũt.Pr̄ia in tres: qꝛ pri/
mo monet eos de fidei vnitate. ſcđo
de vera hũilitate.ibi:Nihil ꝑ cōten/
tionē.tertio de oīmoda ſctītate.ibi:
Itaq̧ chariſſimi.Circa p̄mum dicit:
Ut idē ſapiatis.i.ipletio gaudij mei
eſt vt ideꝫ ſapiatis de fide.ſapiā em̄
ꝓprie cognitio eſt de diuinis: fides
aũt hꝫ deũ ꝑ obiecto ſub rōne ſũmi
⁊ veri boni:ſed qꝛ fides ſine charita
te eſt in formis.ideo ſubditur:
c Eandē cha.habentes.charitas
aũt facit hoīes vni⁹ volũtatis.iō ſƀ/
ditur: d Unanimes.⁊ ꝑ ꝯñs ad/
inuicē cōpati ⁊ cōgaudere. iō ſƀdiť:
Idip̄m ſentientes. e Nihil. hic
ꝯñr monet philippenſes de vera hu
militate.⁊ primo facit ꝓpoſitũ.ſcđo
ad hoc inducit exēpluꝫ.ibi:Hoc enī
ſentite.Circa primũ dicit:Nihil.ſup
ple faciatis. f Per cōtentionē.
ſic̄ faciunt ſuꝑbi:Prouerƀ.xiij.In/
ter ſuꝑbos ſemper iurgia ſunt.
g Neq̧ per inanem gloriam. que
meritum aufert:Matth.v.Recepe/
runt em̄ mercedem ſuam. h Sꝫ
in humilitate vera ſuperiores ſibiĩn
uicem arbitrantes . vere em̄ hũiles
ſemetip̄os iudicant alijs inferiores.
⁊ ſƀdiť cauſa: i Nō que ſua ſũt
ſinguli conſiderantes.quia vere hu
miles non conſiderant proprias ex/
cellētias que poſſunt eſſe occaſio ꝓ
prie elationis:ſed excellentias alio/
rum:que ſunt occaſio humiliationis proprie ⁊ honoratiōis
aliene. k Hoc enim.hic conſequenter inducit ad ƀ exē/
plum de humilitate chriſti:quod eſt efficaciſſimum. ⁊ p̄mo
ponit eius humiliationem.Secundo oſtendit eius exaltati
onem.ibi:Propter quod.Circa primum dicit:Hoc em̄ ſen/
tite in vobis ⁊c̄.i.humilitatem xp̄i habete interius in cor/
de:⁊ nō ſolum exterius:ſicut hypocrite. l Qui cum in
forma dei eſſet:id eſt vnus in eſſentia cum deo patre ab e/
no:quia forma deitatis nullo modo eſt multiplicabilis.
m Non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalem deo.ſcili/
cet in poteſtate.nam in deo non eſt quantitas molis: ſꝫ vir
tutis.dixit em̄ Ioƀ.v.Quecunq̧ pater facit hec ſimiliter ⁊
filius facit.⁊ hoc dicendo non fuit rapina: quia non vſur/
pauit ſibi honorem alienum ſed proprium.⁊ per hoc elidiť
error Arrij dicentis chriſtum eſſe creaturam.
n Sed ſemetip̄m exinaniuit.i.maxime humiliauit cũ eſſet
tantus ⁊ talis.verũtamen quia deitas inde non fuit paſſa
aliquod detrimentum.ideo ſubditur: o Formā ſui ac/
cipiens.i.humanā naturā in vnitate ſuppoſiti in qua appa/
ruit hũilis. p In ſĩlitudinem hominũ factus.quantum
ad naturam paſſibilem:nō tm̄ q̄ꝫtum ad culpam.
Et habitu

Nõ augetˀ numerus ꝑſonaꝝ cũ caro accedit anime vt ſit vnus hõ: ſic nec augetˀ nume
rus ꝑſonarũ cũ hõ accedit ꝟbo vt ſit vnus xp̃s. Idẽ. Legitˀ itaqꝫ deus hõ: vt
intelligamus huiꝰ ꝑſone ſingularitatẽ: nõ vt ſuſpicemur in carne mutatã diuinita
tem. Nõ eñ illa ſuſceptione alteꝝ eoꝝ in alteꝝ ꝯuerſũ ⁊ mutatũ eſt: nec diuinitas
q̃ppe in creaturã mutata eſt: vt deſiſteret eſſe diuinitas. Nec creatura in diuinita
tem mutata eſt vt deſiſteret eſſe creatura. c Factꝰ.
ẜm formã ẜui. Qui erat infectus ẜm formã d̃i: ⁊ etiã
ſuo. a Habitu.i.cõuerſione. b Inuentus. vo
lẽti expꝛi: vt alius hõ: qꝛ comedit: bibit: ſedit ⁊c̃.
Habitu. Habitꝰ eſt hoĩs ſuſceptio: q̃ſi veſtis: q̃ nõ
mutat qꝺ veſtitˀ. Habitꝰ in ea re d̃r q̃ vt habeatur
accedit. Verũtamẽ ẞ intereſt. qꝛ q̃dã eoꝝ q̃ accedunt
vt habitũ faciant nõ mutantˀ ſꝫ mutant vt ſapiã q̃ de
ſtulto ſapientẽ facit in ſe integra manẽs ⁊ incõcuſſa.
Quedã ꝟo vt mutẽt ⁊ mutentˀ: vt cibꝰ q̃ amittit ſpe
ciẽ ſuã cũ in corpus ꝟtitˀ: ⁊ exilitatem in robur cõmu
tat. Tertiũ ꝟo genus nec mutat nec mutatˀ: ſic ãnulꝰ
poſitꝰ in digito qꝺ genus rariſſime repꝛitˀ. Quartũ ge
nus cũ ea q̃ accedũt mutãtˀ nõ a ſua natura ſꝫ quodã
mõ formantˀ: ⁊ aliã ſpẽm ac formã accipiunt: vt ẽ ve
ſtis q̃ deiecta ⁊ depoſita nõ hꝫ eã formã quã ſumit in
duta. Induta eñ mẽbꝛis accipit formã quã nõ habet
exuta: qꝺ genꝰ cõgruit huic opationi. Et ẜm hoc:
Exinaniuit. Augꝰ. deꝰ filiꝰ ſemetipm̃ nõ formã ſuaꝫ
mutans: ſꝫ formã ſerui accipiens neqꝫ conuerſus aut
trãſmutatus in hoĩem amiſſa incõmutabili ſtabilita
te. In ſilitudi. ho. fa. eſt. Ipe ſuſceptoꝛ veꝝ hoĩem
ſuſcipiẽdo. hec ſilitudo verũ hoĩeꝫ expꝛimit. Et ha.
inuen. eſt vt hõ.i. habẽdo hoĩem inuẽtus eſt vt hõ eis
q̃bus in hoĩe appuit. Qꝛ dicit: vt hõ: tale eſt quale il
lud: Quaſi vnigenitus a pr̃e. Veritatẽ eñ expꝛimit.
Nõne ꝙ habitus ſatis ſignificauit q̃liter dixerat ĩ ſi
militudinẽ hõ factus: qꝛ nõ tranſfiguratiõe in hoĩem
ſꝫ habitu factus eſt cũ indutꝰ eſt hoĩe quẽ ſibi vniens
q̃dãmõ ⁊ ꝯformãs ĩmoꝛtalitati eternitatiqꝫ ſociaret.
d Hũiliauit. Ecce hẽmꝰ in xp̃o hũilitatẽ: exinde ſu
perbie medicamentũ. Quid ꝙ intumeſcis hõ? O pel
lis moꝛticina q̃d tẽderis. O ſanies feda q̃d ĩflarˀ: p̃n
ceps tuꝰ hũilis ⁊ tu ſupbis. Caput eſt hũile ⁊ mẽbꝛũ
ſupbit. e Propꝛ qꝺ. Oñſa hũilitate xp̃i q̃ maxie
in paſſione appuit. Nũc de claritate eiꝰ ⁊ q̃d ⁊ q̃ꝫtum
hũilitas mereatˀ oñdit. f Deꝰ illum exaltauit. ẜm
humanitatẽ exaltauit q̃ glorioſioꝛ facta eſt in reſurre
ctione. In q̃ ⁊ diuĩa natura põt dici exaltata ẜm oſtẽ
ſionẽ: qꝛ cepit ſciri qꝺ erat. ſic ĩ aſſũptione infirmita
tis d̃r exinanita: qꝛ nõ appuit qꝺ erat. Ambꝛo. Pꝰ
crucẽ manifeſtatˀ q̃d a pr̃e cũ generatˀ accepit. Nõ. n.
tũc accepit cũ a creatura cepit ſciri illius diuinitas: il
lius maieſtas. Hoĩ nõ eſt datũ nomẽ dei qꝺ eſt ſupꝛa
oĩe nomẽ nõ ſola appellatione ſꝫ ⁊ natura: ſꝫ ei q̃ eq̃
lis: q̃ ſe exinaniuit: cuiꝰ oĩa a pr̃e ſũt. g Et dona.
illi no. hoc ⁊ añ reſurrectionẽ habuit: ſꝫ pꝰ reſurrecti
onẽ qꝺ erat ĩ euidẽti poſitũ ẽ: vt ſcirẽt demones ⁊ homines: qꝛ ⁊ tunc d̃r res fieri
qñ innoteſcit. Augꝰ. Homini donauit nomẽ qꝺ eſt ſup oẽ nomẽ: nõ deo vt cũ
forma ſerui noĩetˀ vnigenitus filiꝰ dei in q̃ moꝛtuꝰ in q̃ aſcẽdit ⁊ ſedet ad dexteraꝫ
pr̃is in eadẽ ip̃a ſic honoꝛata: ſic gloꝛificata: ⁊ celeſti habitu ĩmutata ⁊ filiꝰ eſt da
uid: ⁊ dñs eſt dauid: q̃ eſt ⁊ dñs celeſtiũ ⁊ terreſtriũ ⁊ infernoꝝ. h Ut in noĩe
te. ⁊c̃. Ƀ apit cui datũ ſit nomẽ dei: cui oĩs creatura flectit genu.i. deo. Sꝫ forte di
ceretˀ ꝙ hõ adoptiõe deꝰ eẽt. Et ſic xp̃s ex pte verꝰ deꝰ ⁊ ex pte adoptiuꝰ erit. Ad
optiuo aũt deo nõ flectit genu creatura: ſꝫ vero. Cõſtat aũt xp̃m veꝝ deũ eſſe cui
flectitˀ genu. nõ adoptiuũ. i Quia dñs ieſus xp̃s eſt in gloꝛia dei pr̃is. Quõ
põt fieri vt hõ ſit in gloꝛia dei patris etiã ſi adoptiuꝰ deꝰ ſit homo: in gloꝛia dei pa
tris eſſe nõ põt. Ambꝛo. in li. de trini. ait: Habet vtiqꝫ verbũ deus gloꝛiã. Sꝫ illi
us verbi eadem patris gloꝛia eſt: vt patris ⁊ filij vna ſit gloꝛia: vñ ip̃e filius ait:
Joh. 8. f Nõ quero gloꝛiã meã.i. a pr̃e diuiſam. Nã hoc ei cõpetit: qui natus ẽ de deo: qꝛ
in gloꝛia dei patris eſſe: eſt nihil differre ab eo: vt vna gloꝛia ſit pr̃is ⁊ filij ꝑ cõem
ſubſtantiã ⁊ virtutẽ. Caue qualiter intelligas viroꝝ illuſtriũ ambꝛoſij ⁊ auguſti
ni ꝟba p̃miſſa: ne ſibi cõtraire putentˀ. Scito ꝙ qꝛ eſt donatio naturalis: ⁊ eſt do
natio gratuita. Naturali donatione dedit pr̃ nomen ſup oĩe nomen deo filio: nõ
hoĩ.i. xp̃o ẜm ꝙ deꝰ: nõ ẜm ꝙ homo. nec fuit aliud dare: q̃ꝫ ſibi equalẽ generare.
Gratuita ꝟo donatione dedit hoĩ xp̃o nõ deo: qꝛ xp̃s nõ inq̃ꝫtũ deus: ſed inquã
tum homo ꝑ grãm accepit nomen dei: nec per grãm adoptionis: ſed per gratiam
vnionis: vt nõ ſit adoptiuus deus: ſꝫ verus cui flectitur omne genu.
k Cum metu. Non ſupbe: qꝛ qui timet ſemper ne cadat: humilis eſt. l Deꝰ
eñ eſt. Nos ergo voluimus: ſed deus opatur in nobis ⁊ velle ⁊ opari. Hoc enim
nobis ⁊ credere ⁊ dicere expedit: quia pium eſt ⁊ verum vt ſic ſit humilis confeſ
ſio ⁊ totũ deo detˀ. Per ꝓpꝛiũ eñ arbitriũ niſi gr̃a dei ip̃m adiuuetˀ: nec ip̃a bõa
volũtas eẽ in hoĩe põt. m Oĩa aũt. Adiungit patientiã humilitati.
Ƀ Et filij dei

a b et habitu inuentus vt homo. a
ſ etiam. ſ tam altum. ſ patri.
c d hũiliauit ſemetip̃m factꝰ obediẽs b c
ſ nõ ſolũ ſuſtinẽdo cõuitia ⁊ oppꝛobꝛia. a ſ nõ quamlibet ſed
vſqꝫ ad moꝛtem: moꝛtem autem d
ſ qꝛ ignominioſioꝛ. a ſ qꝛ tã humiliter paſſus eſt xp̃s. ſ ꝓpter obediẽtiã vſqꝫ ad moꝛtẽ crucis.
e f crucis. Pꝛopter qꝺ ⁊ deꝰ exalta e
ſ dando ĩpaſſibilitatẽ ⁊ ĩmoꝛtalitatẽ. a ſ eẽ deum ꝑ naturã qñ plenꝰ ab eo deꝰ naſcitˀ. b ſ xp̃o c ſ honoꝛificentiam ꝙ vocatur deus.
g uit illum: et donauit illi nomen f
h quod eſt ſuper omne nomen † vt ĩ g
a ſ ĩꝑio eiꝰ ſubijci fateantˀ angeli hoĩes demões.
nomine ieſu omne genu flectatˀ
celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernoꝛum.
ſ tãdẽ in fine. a ſ bonoꝝ ⁊ maloꝝ. b ſ ſpõte
i Et oĩs lingua confiteatur: quia h i
vel inuite. a ſ eq̃lis pr̃i qꝺ hic q̃dã negant.
dominus ieſus chꝛiſtus eſt ĩ glo
a ſ qꝛ xp̃s ꝑ humilitatẽ exaltatꝰ. b ſ vel frẽs. ſ in fide ⁊ dilectione.
ria dei patris. Itaqꝫ chariſſimi k
a ſ dño ⁊ mihi. ſ ita nunc.
mei ſicut ſemper obediſtis: non l m
ſ ſeruientes. ſ quia nũc
vt in pꝛeſentia mea tm̃: ſed mul
minus ſubuenio.
tomagis nunc in abſentia mea:
a ſ cũ magno ⁊ manifeſto timore: nõ p̃ſumptione. ſ animi. b ſ.i. cũ hũilitate. ſ coꝛpoꝛali.
k cum metu et tremoꝛe veſtram ſa n o p
a ſ opibꝰ mereamini. b ſ iõ timẽdũ: qꝛ nõ vos ſꝫ deꝰ opatˀ. ſ ⁊ pꝛepate. ſ vitã eternam.
l lutem operamini. Deus enim eſt q
ſ bonum. ſ qꝺ volumꝰ. a ſ nõ ꝓ meritis vr̃is.
q̃ opatˀ ĩ vob̃ ⁊ velle ⁊ ꝑficere pꝛo r s
a ſ nõ ſolum cum metu operemini: ſed etiam.
m bona voluntate † Oĩa autẽ facite t

a Et habitu inuentus vt hõ: qꝛ intˀ ho
mines duxit vitã cõem: Lu. vij. Venit fi
lius hoĩs mãducãs ⁊ bibens ⁊c̃. b Hu
miliauit ſemetip̃m. ad dãdũ nobis exem
plũ: Joh. xiij. Exẽplũ dedi vobis ⁊c̃.
c Factus obediẽſ.
deo patri nõ ſolũ vſ
qꝫ ad cõuitia ⁊ ꝟbe
ra ſꝫ etiã: d Uſ
qꝫ ad moꝛtẽ. ⁊ ñ quã
cũqꝫ ſꝫ vſqꝫ ad moꝛtẽ
crucis ꝯtemptibiliſſi
mã ⁊ acerbiſſimam.
e Propter qꝺ. hic
ꝯñr oñdit exaltatio
nẽ xp̃i quã meruit ꝑ
dictã hũiliationẽ di
cẽs: Propꝛ qꝺ ⁊ d̃s
exaltauit illũ. in ſua
reſurrectiõe ⁊ aſcen
ſione. gloꝛiã enim ſui † Ro. 14. b De immu. ec. ca. decet li. 6.
coꝛꝑis ⁊ exaltationẽ
eius ad celos meru
it ꝑ ſuã paſſionẽ: nõ
aũt gloꝛiã aĩe quam
habuit ab inſtãti cõ
ceptionis ſue.
f Et donauit illi no
mẽ qꝺ eſt ſuꝑ oẽ no
men. ſ. ꝙ xp̃s hõ no
minetˀ deꝰ. lꝫ eñ ẞ ſi
bi datũ fuit ab inſtã
ti ſue incarnationis
ẜm rem: qꝛ incarna
tio facta fuit in ſup
poſito diuino: nõ tñ
ẜm manifeſtationẽ:
ſꝫ poſt reſurrectionẽ
eius ⁊ aſcenſioneꝫ ꝑ
miſſionẽ ſp̃ũſſancti ⁊
alia diuine virtutis
opera: declarata fuit
eiꝰ diuinitas. ⁊ tunc
d̃r nomẽ deitatis ſibi
datuꝫ: eo mõ loq̃ndi
q̃ res fieri d̃r qñ inno
teſcit. g Ut ĩ no.
ieſu oĩe genu flectatˀ
celeſtiũ terreſtriũ et
infernoꝝ.i. vt oẽſ ex
hibeãt ei reuerentiã † 1. Pet. 4. b
angeli: hoĩes: ⁊ de
mones. h Et oĩs lingua. coꝛꝑalis et
ſp̃ũalis. i Confiteatur qꝛ dñs ieſus
xp̃s in gloꝛia eſt dei patris. qꝛ ẜm deita
tẽ ẽ vna gl̃ia d̃i pr̃is ⁊ filij. k Itaqꝫ.
Ƀ ꝯñr apl̃s ĩſtruit philippenſes de oĩmo
da ſcĩtate. d. Itaqꝫ chariſſimi mei. Licet
eñ paulus diligeret oẽs fideles: tamen
iſtos diligebat dilectione ſpeciali.
l Sicut ſemper obediſtis. mandatis et
conſilijs euangelicis a tꝑe vr̃e ꝯuerſiõiſ.
m Non vt in pꝛeſentia mea tm̃.i. meliꝰ
operamini in abſentia mea q̃ꝫ feciſtis in
p̃ñtia: attendentes ꝙ ſemper habetiˀ deũ
p̃ñtem qui ſumme timendus ⁊ reuerẽduſ
eſt. ideo ſubditˀ n Cuꝫ metu. coꝛdiſ.
o Et tremoꝛe. coꝛꝑis. timoꝛ eñ in coꝛde
facit tremoꝛẽ in coꝛꝑe. p Ur̃am ſalu
tem opamini. per opera ſancte vite. Et qꝛ
opus meritoꝛium dependet a deo. iõ ſub
dit: q Deus eñ eſt qui operatˀ in vo
bis ⁊ velle ſcꝫ opus meritoꝛiũ.
r Et perficere. in opꝛe. s Pꝛo bõa
volũtate. ſ. ſua nõ pꝛo noſtra niſi ex con
ſeq̃nti: inquantũ ſequimur inſtinctũ vo
luntatis diuine. Cõſeq̃ntˀ oñdit modum
faciendi bonum. d. t Oĩa autẽ facite

a Et filij dei. Haymo. Sicut em̃ deꝰ ſimplex ẽ: ita filij eiꝰ puro ⁊ ſimplici corde debẽt īcedere. b Nationis pra. ⁊ ꝑ.i. maloꝝ q̃ rectū ordinẽ depravãt ⁊ ꝑuerrũt. Qui dicunt natio: q2 nõ ſunt renati ex aq̃ ⁊ ſpũſãcto. c Sic luminaria. Bñ ſctõs luminaribꝰ cõꝑat. Sic.n. ſtellaſ celi nõ extinguit nox: ſic mẽtes fidelium adherẽtes celo ſacre ſcp̃ture: nõ obſcurat mundana iniq̃tas. Et ſic illa q̃cq̃d agat in t̃ra: ſi etiã q̃ mentiant de ip̃is ſuos tñ ī celo curſus nõ obliquãt nec retardant. Ita ſcī quoꝝ cõuerſatio in celis eſt. ꝓpter mala mũdi q̃ deſpiciũt: vł falſa q̃ ꝯfingunt in ip̃os: lucẽ ꝟbi: ⁊ vite exẽplũ nullo modo interpellant. d Neminem em̃. Augꝰ. Hoc tp̃e multi cum ap̃ło mercẽnarij: filij ꝟo vł paſtores nulli nõ timotheus.

De electi. offici. 1.q.7.c.2 ſcio quoſdam dum.

e Om̃es em̃. Hi ſunt mercẽnarij q̃ ſunt tolerandi: q2 eadẽ habent in ore: q̃ ⁊ paſtores q̃ vtiq3 ſunt diligẽdi. Fures ꝟo qui falſa p̃dicant: ⁊ latrones q̃ occidũt ſũt cauẽdi. De ceto.

Nico.de lyra

ſine murmurationibꝰ. ꝯ deum ⁊ hoĩes: ſ3 magis dulcit̃ et deuote. a Et heſitationibꝰ. nullo mõ dubitãtes de diuino ſb̃ſidio vobis exiſtẽte. b Ut ſitis ſine q̃rela. actiue ⁊ paſſiue: ita patienter viuẽdo ꝙ nõ moueatis q̃relã de alijs: ⁊ ſic innocenter: vt alij nõ ꝯq̃rant̃ de vobis. iõ ſb̃dit̃: c Et ſimplices .i. ſine plica doloſitatis.

† 45. diſ. c. licȝ nõ nũq̃ accidant 63. diſ. c. noſſe. 8. q. 1. ca. ſũt in eccłia De renũ. c. q̃dã. De cẽſi. c. cũ apłs c. ꝓcuratio nes. ⁊ codẽ titu. c. 1. li. 6

d Filij dei. ꝑ adoptionẽ ⁊ imitationẽ. e Et ſine rep̃henſione .i. ſic ꝙ in vobis nõ appareat aliq̃d rep̃henſibile. ⁊ ſb̃dit̃ vna cã cũ d̃r: f In medio nationis pra. ⁊ ꝑuer. i. infidelium quoꝝ plures cõuertebant̃ ad fidẽ xp̃i in p̃mitiua eccleſia ex bona cõuerſatione fidelium inter eos exiſtentiũ. iõ ſubdit̃: g Int̃ q̃s lucetis ſic lũinaria in mundo. vñ Gẽñ. xv. ꝑ ſtellaſ celi intelligunt̃ boni: ⁊ ꝑ puluerẽ terre mali. ſic ibidẽ plenius fuit dictũ. h Uerbũ vite cõtinẽtes. i. doctrinã euãgelicam habẽtes in corde credendo: et in ore docẽdo: ⁊ in oꝑe adiplẽdo. i Ad gloriã meã in die xp̃i. i. in die iudicij in q̃ xp̃s veniet ad iudicãdũ. nã merita diſcipuloꝝ cedũt ad augmentum glorie doctoꝝ. ꝓpt̃ q̃d doctoribuſ debet̃ aureola. k Quia nõ in vacuũ cucurri. ad terram vr̃am ꝓ p̃dicatione fidei. l Neq3 in va. la. q2 ſecutꝰ ẽ in vobis bonꝰ fructꝰ. m Sed ⁊ ſi emulor. deo ꝑ martyrium. n Supra ſacrificiũ ⁊ obſeq̃ũ fidei vr̃e: q2 ſibi. ſ. xp̃o añ obtulivos cõuertẽdo. o Gaudeo ⁊ ꝯgratulor oĩbꝰ vob̃. quia nõ ſolũ erit ad gloriã meã: ſed etiam redũdabit in vobis.

Idip̃m

a ſ vt nõ murmuretis de tribulatione vel dilatione. b ſ nõ negligenter ⁊ indeuote. c ſ vt nõ heſitetis pati: ſ3 ꝓmpti ſitis.
ſine murmurationibus ⁊ heſitationibus: vt a b
ſ ita oĩa: vt ꝓximꝰ nõ poſſit de vobis conq̃ri ⁊ q̃ſtum ad vos ſitis ſimplices: nõ duplices: nõ em̃ poteſtis deo ſeruire ⁊ mãmone etiã quãtũ ad exteros ſine reprehenſione. ſ ſicut.
a ſitis ſine querela ⁊ ſimplices ⁊ filij dei: † ſine c d
a ſ eſtote. ſ vt nõ ſit in vobis q̃d pateat reprehenſioni. b ſ ⁊ h̃ ideo: q2 eſtis. c ſ per opera. d ſ ꝑ diuerſas ſectas.
b rep̃henſione in medio nationis praue ⁊ per e f
a ſ q̃ſi ad h̃ eſtis conſtituti ⁊ iõ decet vos eſſe ſine reprehenſione b ſ doctrina ⁊ vita. c ſ in celo fixi. d ſ ſic ⁊ vos ſol mũdi eſtis
c uerſe: † inter q̃s lucetis ſic luminaria in mun g
quos illuminat lux vera. a ſ q2 eſtis vaſa euãgelij. b ſ q̃d vtiq3 erit. c ſ nedũ veſtrã: ſ3 ⁊. ſ futuram.
do verbũ vite cõtinẽtes ad gloriã meam in h i
a ſ qñ videbitur xp̃s. b ſ gloriã habeo. c ſ nõ ſine fructu. ſ in facile conuerſis. d ſ vel vanum.
die xp̃i: quia nõ in vacuũ cucurri neq3 in vã k l
a ſ in difficilꝰ cõuerſis. ſ ⁊ nõ ſolũ tũc habebo gloriã ſed etiam b ſ nõ tm̃ cucurri ſed et ſi contingat me mori. c ſ ał's emulor. d ſ q̃ſi iã obtuli deo fidẽ ⁊ opera nr̃a ſi etiã ⁊ ip̃e ꝓ vobis offeror.
cuũ laboraui. S3 et ſi ĩmolor ſupra ſacrificiũ m n
a ſ intus mente. ſ q2 certa merces. ſ gr̃as ago.
⁊ obſequiũ fidei veſtre: gaudeo ⁊ ꝯgratulor o
ſ ſi pro me immolamini.
omnibus vobis. Idipſum aũt ⁊ vos gaude q p
ſ gr̃as agite. a ſ nõ ſolũ lr̃is h̃ moneo ſed et.
te: ⁊ cõgratulamini mihi. Spero aũt in dño r
ſ ꝑ miſericordiã ieſu. a ſ adeo neceſſe eſt vt veniat ⁊ adeo erga
ieſu: timotheũ cito me mittere ad vos: vt et s
vos attentus. a ſ ſicut vos eritis bono animo cognitis his que circa me ſunt.
ego bono animo ſim ꝯgnitis que circa vos
ſ nunc. a ſ qui ita concorde mee voluntati in hoc negotio.
d ſunt. Neminẽ em̃ habeo tam vnanimẽ: qui t
e ſincera affectiõe pro vobis ſollicitꝰ ſit † Om̃s v x
ſ negligentes em̃ erant de diſciplina ⁊ cõuerſatione fratrum: non em̃ deuoto aĩo p̃dicabant: ſ3 ꝓpter lucra. ſ alij. a ſ in vobis
em̃ que ſua ſunt querunt nõ q̃ ſunt ieſu xp̃i. y
a ſ hunc mittã: vos aũt eũ quẽ experti ſumꝰ. ſ in vita ⁊ doctria.
Experimentũ aũt eius ꝯgnoſcite: qm̃ ſic pr̃i z a
ſ obediens ei. ſ deo. ſ in quo potui expiri. ſ et q2 expertus ſum.
filiꝰ mecũ ſeruiuit in euangelio. Hunc igitur b
a ſ quẽ exitum ſint habitura.
ſpero me mittere ad vos: mox vt videro q̃ c
circa me ſunt. Confido aũt in domino: qm̃ ⁊ d
ſ ſed interim.
ip̃e veniam ad vos cito. Neceſſarium autem e
ſ in fide. ſ in p̃dicatione.
exiſtimaui epaphroditũ fr̃em ⁊ cooperatorẽ f g
ſ in aduerſis. a ſ doctorem. ſ q̃ miniſtrauit neceſſaria.
⁊ cõmilitonẽ meũ: veſtrũ aũt apoſtolũ: ⁊ mi h i
ſ ſunt alie cauſe.
niſtrũ neceſſitatis mee: mittere ad vos. Qm̃ k l
a ſ videre. b ſ nõ de ſe ſ3 de vobis ꝓ eo dolentibus. m
quidem omnes vos deſiderabat: ⁊ meſtus n
ſ verberatum
erat. Propterea ꝙ audieratis illũ infirmatũ o
in miniſtratione vnde dolebatis. a ſ cur meſtus: quia audierant cum poſſent decipi reſpondet quia non ſolum fama ſed ipſa re infirmatus: ⁊ ita cõfirmaretur auditus eorum magis ac magis et dolor augeretur niſi cito ad eos iret: ⁊ hoc eſt q̃d ſubdit. ſ ex egritudine nõ verberatione. b ſ mortis ꝑiculũ. ſ ſanando eum.
Nam ⁊ infirmatus eſt vſq3 ad mortẽ: ſ3 deuſ p q
miſertus eſt eius. Non ſolum autem eius:
ſ vel noſtri quibus eũ ſeruauit. a ſ in hoc mei miſertus. b ſ de morte. c ſ de infirmitate que nocebat nobis.
verũ etiã ⁊ mei: ne triſticiam ſuꝑ triſticiã ha r
ſ q̃ eſſet ꝓpoſitum. ſ ad vos.
berem. Feſtinãtiꝰ ḡ miſi illuȝ vt viſo illo iteꝝ s t

p Idip̃m. i. ſi tribulationeſ patiamini martyrij. q Gaudete ⁊ cõgratulamini mi. q̃a nõ ſolũ hoc erit ad gloriã veſtrã: ſed etiã ad augmentum glie mee. r Spero autem. Poſtq̃ ap̃ls ĩſtruxit philippenſes ꝑ ſeip̃m tm̃ ſcp̃to: hic ꝯſr̃ ꝓmittit eis nũciũ mittere q̃ doceat eos ꝟbo. Et diuiditur in duas ſ̃m duplicẽ nũciũ. ſcd̃a ibi: Neceſſariũ aũt. Primꝰ aũt nunciꝰ q̃ exp̃mit̃ h̃ fuit timotheuſ: q2 fuit ap̃ło valde amicabilis: ⁊ ad docẽdũ idoneꝰ. de q̃ dic̃: Spera ãt ⁊ ptȝ. s Ut ⁊ ego bo. aĩo ſim. i. in dño ꝯſolatꝰ. t Cognitis q̃ circa vos ſũt. ſ. bono ſtatu vr̃o ꝑ eiꝰ relationẽ mihi cognito. t Neminẽ enim habeo tã vnanimẽ. i. vniꝰ mẽtis mecũ. v Qui ſin. affe. ꝓ vo. ſol. ſit. vt in bono cõfirmemini ⁊ creſcat̃. x Om̃s em̃ q̃rũt q̃ ſua ſũt. i. multi predicãdo q̃rũt tꝑale lucꝝ. ⁊ eſt hyꝑbole: ſic cũ d̃r: Om̃s de ciuitate vadũt ad tale feſtum: cũ tñ plures freq̃nter remaneant. y Nõ q̃ ie. xp̃i. i. honorẽ diuinũ ⁊ ſalutẽ aĩaꝝ. vt dictũ ẽ ca. p̃ce. nõ ſic aũt timotheꝰ. z Expimentũ autẽ eiꝰ ꝯgnoſcite. i. ꝑ expientiam facti poterit̃ videre ꝙ ita ſit. a Qm̃ ſic pr̃i fi. mecũ ſer. ĩ euãgelio. i. euãgelium p̃dicauit: ſe mihi cõformãdo: q̃ nõ q̃ſiui vr̃a: ſ3 vos. b Hunc igit̃ ſpero mittere ad vos. tã q̃ idoneũ. c Mox vt vi. ⁊c̃. i. cũ videro opportunitatẽ mittẽdi. d Cõfido aũt in dño ⁊c̃. Ptȝ ex h̃ ꝙ nõ aſſeruit. ſ̃. ꝓ. ca. iteꝝ ſe vẽturuȝ ad eos: ſ3 ꝙ h̃ ĩtendebat: ſuppoſita dei volũtate. e Neceſſariũ. h̃ exp̃mit̃ ſcd̃s nũciꝰ cũ d̃r: Neceſſarium aũt exiſtimaui. ꝓ vr̃a ſalute. f Epaphroditũ fr̃em. religiõe xp̃ianitat̃. g Et cooꝑatorẽ. in p̃dicatione euãgelice ꝟitat̃. h Et cõmilitonẽ meũ. tp̃e aduerſitat̃. i Ur̃m autem ap̃łm. i. doctorẽ. k Et miniſ. mee. q2 mihi miſtrauit neceſſaria ĩ carcere. l Mittere ad vos. corroborandos. ⁊ pleniꝰ ĩformãdos. m Qm̃ q̃. v. o. de. videre et ꝯſolari. n Et me. erat. de vr̃a triſticia. o Propterea ꝙ audieratis illum infirmatum. ⁊ ſic fuit in veritate. p Uſq3 ad mortem: id eſt periculum mortis. q Sed deuſ miſertus ẽ eiꝰ. eum ſanando. r Etiam ⁊ mei ne triſticiam ſuper triſticiã haberẽ. ſ. triſticiã d̃ eiꝰ morte ſuꝑ triſticiã de eiꝰ infirmitate. s Feſtinãtiꝰ ergo miſi illũ. ſ. añ timotheum. t Ut viſo eo iteꝝ gaudeat̃. q. d. priꝰ gauiſi eſtis de ſue ſanitatis auditu: ⁊ iteꝝ gaudebitis de

† 1. Cor. 13. b

a D E cetero. Q. Huc vſq; inſtruxi. Ca.III vos quō debeatis ſtare in bello pſecutoꝝ ꝯ tribulationes: de cetero ꝯ pſeudo apoſtolos: ne legalia ab eis recipiatis moneo: ſꝫ fidē xp̄i ſolā ſufficere credatis.
De ſinceritate fidei icipit.

b Scribere. Ut diutius maneat q̄ꝫ prolatio.

c Canes. Magis cōſuetudinem ſequuntur q̄ꝫ rōnem. Ita pſeudo cōſuetudines legis tenent. cōtra veritatem irrōnabilit̄ latrant ꝛ mordent.

d Malos oparioſ. Mali operarij ſūt qui çiçania erroꝝ ſupſerūt: q̄bus frumenta necant. Cōciſi ſunt q: a xp̄o ceſi ſunt: ꝛ alios cedunt. i. ſeparant.

e Nos ei ſu. circū. dixit: Nos habem⁹ circūciſionē. Hoc voluit dicere apl's: Nos ſum⁹ iuſticia. Circūciſio enim iuſticia ē. Magis aūt cōmendat dicendo nos eſſe circūciſionem. i. iuſticiam: q̄ꝫ dicēdo noſ eſſe circūciſos. i. iuſtoſ: ſic t̄m vt cū iuſticiā dicit eſſe iuſtos intelligamus.

Nos ei ſum⁹. Ambro. Credentes eñ circūcidūt cor ſuū: vt amputata erroris nebula aſpiciant ꝛ agſcāt dn̄m creature.

f Qui ſpū dei. vel deo. Aug⁹. Notat ſpm̄ domini cui latria exhibet̄: ſed ſeruitus ſoli creatori exhibenda. Alia eſt ſeruitus qua per charitatem iubemur ſeruire inuicem: que grece dicitur dulia.

g Et non in carne. Carne ſeruit: qui de reb⁹ carnalibus ſperat ſe placere deo. Cū xo ꝛ ip̄a caro p bona opera ſpūi ſubditur ſpū fuimus deo: q̄ carnez domamus: vt ſpūs obtēperet deo.

h Quāq̄ꝫ ꝛ ego habeā. Ne videat̄ cōtēnere i aliis qd̄ nō hꝫ.

i Octaua die. Ubi lex p̄cepit: innuēs q̄ p⁹ tp̄s ſeptē dieꝝ in octaua a xp̄o petra pfctē circūcidemur ab oī corruptione pene et culpe.

k De tribu bē. Trib⁹ ben. adheſit inde nō recedēs a tēplo: qn̄ facta eſt ſeparatio in ſuo ſalomonis. Tūc ei trib⁹ iuda q̄ erat regia: et trib⁹ bēiami ꝛ trib⁹ leui q̄ erat ſacerdotalis remāſerūt ſil' non recedentes a hierl'm ꝛ a tēplo.

l Hebre⁹. Aug⁹. Hebrei: q̄ſi abraei mutata l'ra ab abraā: vñ origo trahit̄: nō ab heber: Hoc autē retractat dicens: Q: dixi ex abraā cepiſſe gētē hebreoꝝ. Eſt q̄dē ꝛ hoc credibile vt hebrei: velut abraei dicti eē videāt̄. Sꝫ ex illo veri⁹ intelligunt̄ appellari: q̄ vocabat̄ heber tāq̄ꝫ heberei.

m Scd̄m le. pha. i. nō cōtēptibili plebi admixt⁹: ſꝫ nobilitate ſegregatus ab aliis atq; primari⁹. Primarij eñ q̄dā erāt et

quaſi

a ſ p cuius abſentia triſtari vos noui. ſ quam habebam de vobis triſtibus.

gaudeat͛: ꝛ ego ſine triſticia ſim.

a ſ vt p bona opa oſtendatis vos gaudere de eo. ſ qd̄ ſit.

Excipite itaq; illū cū oī gaudio i a

ſ .i. ſpūale. ſ illum quia eſt

dn̄o ꝛ hmōi cū honore habetote:

a ſ qd̄ xp̄s docuit ꝛ fecit qui venit miniſtrare et non miniſtrari.

quoniam propter opus xp̄i vſq; b c

ſ piculū mort͛. a ſ ex deliberatiōe nō coact⁹.

ad mortem acceſſit: trādens ani- d

ſ vitā. a ſ rē dediſtis ſꝫ q̄ ferrer de vobis defuit

mā ſuā vt ipleret id quod ex vob e

deerat erga meū obſequiū.

ſ .ſ. cōtra pſeudo. ſ deinceps.

a D E cetero frēs mei Ca. III f

a ſ gaudiū oīs boni habeatis in dn̄o: nō in carnalibus obſeruantiis.

gaudete in dn̄o. Eadeꝫ vo g h

ſ q̄ pn̄s dixi: vt in dn̄o t̄m gauderet͛. a ſ abſcri

b bis ſcribere mihi quidem non pi- i

a ſ contra inſtantes pſeudo.

grum: vobis autem neceſſariuꝫ. k

a ſ vt in dn̄o gaudeatis: cognoſcite illos eē canes
b ſ cōtra ṽitatē latrantes. c ſ cognoſcite. ſ ziza

c d Videte canes: videte malos ope l m

nia erroꝝ ſupſerētes. ſ a xp̄o ſepatos ꝛ alios ſe-

e rarios: videte conciſionem. Nos n o

parantes. ſ hos noio cōciſionē nō circūciſionem nos eñ t̄m. ſ fideles t̄m. ſ Aug⁹. nō carne ſꝫ

f enim ſumuſ circūciſio qui ſpiritu p q

rōne ab oib⁹ ſexpedite: q: ſpiritus regit ꝛ caro domat̄. a ſ vel deo.

deī ſeruimus: ꝛ gloriamur i chri- r

ſ q: glia nr̄a xp̄s t̄m. a ſ carnali circūciſione. ſ vel genere. b ſ ſpem ſalutis.

g ſto ieſu: et non in carne fiduciam ſ t

a ſ ne videat̄ apl's nō poſſe fidere i carne. b ſ poſſeꝫ hr̄e ſi q̄ cēt: q: pl⁹ aliis ꝛ h̄ ē ſi quis alius.

h habentes quanq; et ego habeaꝫ v

in carne confidentiam. Si quis x

ſ a me qui vos decipit. a ſ q̄ſi inde iuſtus ſit.

alius videtur confidere in carne:

a ſ q̄ꝫ pſeudo videor debere confidere.

i ego magis circūciſus octaua die

ſ nō pſelyt⁹: nō aduena. ſ ꝛ ſum. a ſ nō de vili ori tribu. ſed: b ſ q̄ nō fuit de cōcubinis.

k l ex genere iſrl' dē tribu beniami

a ſ nō deuiraui agēre. b ſ nat⁹ c ſ parentibus d ſ in qua egregius eram

m † hebreus ex hebreis: ſm legem y

a ſ diuiſus ab aliis egregiis. ſ ꝛ fui. ſ dilectionem legis. b ſ q: q̄cq̄d legi cōtrariū videbat̄ acriter perſequebar hoc tunc nobilitas nūc apd̄ xp̄m queritur humilitas. ideo tunc ſaulus nūc ṽo paulus. i. modicus vel humilis.

phariſe⁹: ſm emulatiōꝫ pſequenſ ꝫ a

a Excipite itaq; illū. gaudenter ꝛ honorifice. b Q: ſi ppter opus xp̄i. i. vt faceret op⁹ qd̄ xp̄s fecit ꝛ docuit: q̄ venit miniſtrare ꝛ nō miniſtrari: Matth. xx. c Uſq; ad mortē acceſſit. ſe mortis piculis exponēdo: ꝛ h̄ volūtarie. iō ſubdit̄: d Tradēs aiam ſuā. i. vitā ſuam. e Ut ipleret id qd̄ in vobis deerat. q. d. munera dediſtis p ſuſtentatiōe mea: ſꝫ de vobis nō fuit q̄ deferret mihi ꝛ miſtraret. ꝛ ip̄e hoc adimpleuit.

Ca. ij. vbi d̄r in poſtil. Nō rapinā arbitrat⁹ ē.

Additio. Hoc qd̄ d̄r: Nō arbitrat⁹ eſt ſe eſſe eq̄lē deo: pōt intelligi de xp̄o ſm hūanitatē ſm quā pprie eſſet facere rapinā. i. nō ſuū vſurpare ſi arbitrat⁹ fuiſſet ſe equalē xp̄s eñ ſm q̄ hō ē minor: deo ip̄o teſtāte: Pater maior me ē ꝛ etiā minor angelo ſm hūane nature paſſibilitatē de q̄ Ps. Minoraſti eū paulo min⁹ ab angelis: ꝛ ſm hāc expoſitionē cōmendat̄ humilitas xp̄i p cōpatione ad ſupbiā angeli mali q̄ licet nō eſſet i forma dei. ſ. aſſūpt⁹ a deo in vnitate pſone: voluit t̄n ſe eſſe eq̄lē: de q̄ Eſa. xiiij. Aſſimi labor altiſſimo. Ca. III

f D E cetero frēs mei. Hec eſt tertia pars p̄ncipalis: in q̄ apl's reddit philippēſes cautos contra deceptionē pſeudo apl'orum. Et diuiditur in duas partes. naꝫ primo circa hoc philippenſes hortat̄. ſcd̄o eos cōſolatur ca. ſequēti. Prima in duas: q: p̄mo p̄mittit breuē prefationē. ſcd̄o pſequit̄ ſuā intentionem. ibi: Uidete. A
Circa primum dicit: De cetero frēs mei. xp̄iana religione. g Gaudete. de veſtra conuerſione ad deū. h Eadē vobis ſcribere. q̄. ſ. ſcp̄ſi aliis eccleſiis de ceſſatione legaliū: ad cauendū doctrinam pſeudo apl'oꝝ q̄ docent cōtrariū. de hoc eñ ſcripſerat aliis eccleſiis: vt patet in p̄cedentibus epl'is. i Mihi quidē nō pigrū eſt. ſupple q̄a ſollicitus ſum de vr̄a ſalute. k Uobis aūt neceſſariū. vt caueatis a deceptionibus eorum. l Uidete. h̄ pſequit̄ intentū: oſtendens euacuationē legaliū. p̄mo rōne. ſcd̄o exemplo. ibi: Si q̄s Circa p̄mum dicit: Uidete canes. i. attēdite pſeudo apl'os quos nomīat canes: eo q̄ cōtra veros apl'os verbis detractoriis ꝛ mendacibus ꝛ mordacib⁹ vtebant̄. m Malos opariōs. quia per obſeruationē legaliū quā aſſerebant ad ſalutem neceſſariā: veritatē euangelij euertere nitebant̄. n Uidete ꝯciſionē. i. circūciſionē. quā deriſorie ſic noiat: eo q̄ ad nihilū valet: ſꝫ magis nocet: q: non eſt niſi violenta abſciſio pellicule: ꝛ ſbdit̄ cā hui⁹: o Nos eñ. xp̄iani p Sumus circūciſio. i. circūciſi circūciſiōe vera. circūciſio eñ carnalis fuit figura circūciſionis ſpūalis: p quā auferunt̄ pctā: q̄ eſt baptiſm⁹ auferens penā ꝛ culpā: ppter qd̄ ſuccedit circūciſioni: ſic pfectuꝫ imperfecto: ꝛ auferens eam ſic veritas vmbrā et figurā. iō ſubdit̄: q Qui ſpū dei fuim⁹. ꝛ non carne t̄m. r Et gloriamur i xp̄o ieſu. cui ſum⁹ incorpati p baptiſmū. s Et nō in car. i. i carnali circūciſione. t Fiduciā habentes. conſequēde ſalutis p eā. ſ. p circūciſionē ſpiritualem. v Quāq̄ꝫ ꝛ ego habeā in carne ꝯfidentiā. i. confidere poſſem in carnali circūciſione. ſi de ea eſſet ꝯfidendum: eo q̄ ſic circūciſus ſum. x Si q̄s Conſequēter apl's oñdit ppoſitū exēplo. ꝛ p̄mo ſe pponit in exemplū. ſcd̄o philippēſes inducit ad imitādū. ibi: Imitatores mei. Pria adhuc in duas: q: p̄mo exēplo ſui ceſſationē legaliū declarat. ſcd̄o de mō loq̄ndi ſe excuſat. ibi: Nō q̄ iam B † Act. 23. b
Circa p̄mū oñdit apl's añ cōuerſionē ſuā p legalib⁹ multū ſe çelaſſe. ꝛ p⁹ cōuerſionē eā virilit̄ impugnaſſe: qd̄ nullo mō feciſſet: niſi euacuationeꝫ eorum per chriſtum certitudinaliter cognouiſſet. Dicit ergo: Si quis alius ꝛc̄. Et patet ex dictis littera vſq; ibi: y Scd̄m legem phariſeus: Id eſt de ſecta phariſeoꝝ. Erant enim tunc apud iudeos tres ſecte: vt dicit Joſephus antiquitatū. Joſophus libro. xviij. ſ. ſaduceorum: qui negabant ſpiritum ꝛ angelum ꝛ p ꝯſeq̄ns reſurrectionē. ꝛ phariſeoꝝ q̄ cōfitebant̄ vtrūq;: ꝛ eſſenoꝝ: q̄ ſilr̄ aīas hominū imortales ꝯfitebant̄: viuētes q̄ſi religioſi: habentes oīa in cōi. ꝫ Scd̄m emulationem. i. çelum legis. a Perſequens eccleſiam dei. vt patet Act͛. viij. et. ix.

☙ q̄ſi ad nobilitatē iudaicā ſegregati: nō ɔtēptibili plebi cōmixti: q̄ dicebant̄ phariſei. Nā dr̄ h̄ v̄bū q̄ſi ſegregationē interp̄tari: ſic̄ latine egregius dr̄ q̄ſi a grege ſepat᷒. ¶ a Scd̄m iuſticiā. Idem tn̄ alibi in quibus ⁊ nos aliq̄n ambulauimus in deſiderijs carnis: et eramus natura filij ire: talis iuſtus ſcd̄m legē erat: malū tn̄ erat talē ſectari iuſticiā: qđ in eo fuit ſine q̄rela: h̄ de illo magnā faciebat querelā. ¶ b Propt̄ xp̄m. Ne aduentū xp̄i oñderē: vel nondum factū. vel ſup̄fluū. Inania em̄ erāt hec oīa īpedimenta ne accederet̄ ad grām.

c ¶ Verūtn̄ exiſtimo. Nō ſolū ppt̄ xp̄m habendū ita arbitrat᷒ ſū: verūtn̄. i. ſed etiam ſi ip̄m nō poſſem aſſequi. Propter h̄ ſolū ſcȝ ppter ſciam quā de ieſu habem᷒ p̄eminentē ceteris ſciētijs? Vel q̄ eminet in eo plus q̄ȝ ī alijs: vel ad idē cū priori v̄ſu. Hec oīa legis habeo: verū. i. ſed tamen non partim: ſȝ oīa detrimentum exiſtimo. Propter dilectionē cuius xp̄i: nō ſolū eſtimo ea detrimentū ſȝ ⁊ feci: docēdo ⁊ ſp̄ualit̄ viuēdo: vt alijs appareret oīa eſſe detrimenta. ¶ d Ut ſtercora. Quaſi: non tm̄ detrimenta bonorum ſed que inquinant iam obſeruantem: ⁊ hoc ideo: vt in futuro xp̄m habeam premium: ⁊ hic ſim in illo membrum: quod aliter neq̄t fieri niſi illa eſtimem vt ſtercora.

e ¶ Meam iuſticiā. Vñ alibi ſuam volētes c. iuſticie dei. i. gratie dei non ſunt ſubiecti.

¶ Meam iuſticiam que ex. Si ex lege ē iuſticia: quō tua? Nunquid tu tibi impoſuiſti legem? Deus legem dedit ⁊ impoſuit. De᷒ te legi ſue obtp̄are p̄cepit. Sed ⁊ tua eſt: qꝛ de lege preſumis tua voluntate te legē poſſe implere eſtimans. ¶ f Sed illaȝ que ex fide. Que impetrat a deo que tollit timorē ⁊ dat amorē: quā de᷒ ſol᷒ op̄atur ī nob̄. Melius eſt em̄ iuſtū eſſe q̄ȝ hoīem eſſe. Si ergo hoīem te fecit deus: ⁊ iuſtū te facit qđ meli᷒ eſt: Nō tu te ſed ſine te te fecit. Nō em̄ adhibuiſti aliquē ſenſū vt te faceret. Qui ġ fecit te neſcientē: iuſtificat volentem. Et cum iuſticia nr̄a ſit ex fide quid opus eſt lege: omnino tollenda eſt ſcd̄m vmbram legaliū figurarū. ¶ g Iuſticia in fide. Iuſticia. ſ. ens in fide: ſicut ex fide nata eſt: ita exiſtere non habet niſi in fide. ¶ h Ad cognoſcenduȝ Subdit cōmendationē fidei p̄ multa q̄ facit facit em̄ ⁊ in alia vita cognoſcere deum p̄fecte: qui hic fide creditur. Et habere reſurrectionem: q̄ nr̄a reſurrectio eſt virtus ⁊ efficatia reſurrectionis xp̄i. Et in hac vita habere ſocietatem in patiendo. Niſi em̄ per fidem: nemo tanta pateret̄. Et cōfigurationē mortis: vt moriamur ſic̄ ip̄e ſi opus eſt.

¶ Vel iuſticia in fide ad cognoſcendū illuȝ q̄ſi: Qui in lege putat iuſtificari non agnoſcit xp̄m. Sed ego ex fide volo iuſtificari: vt agnoſcā illū: cur nat᷒ cur paſſus: ⁊ agnoſcam que virtus reſurrectionis ſue. i. iuſtificatio credentium: ⁊ agnoſcam ſocietatem paſſionum: quam noſcit bene: qui per eam ad celi gaudia peruenire credit. ¶ i Occurram. Deo tribuens que mihi tribuit: per h̄ vēturus ad reſurrectionem. ¶ Vel occurram xp̄o in iudicio quod ſanctorū eſt tm̄: veniens prius ad reſurrectionem veram ⁊ glorioſam: que non eſt inter mortuos: ſed longe ex mortuis: quia licet omnes reſurgant in die iudicij: ſoli tamen iuſti glorioſe immutabuntur: ⁊ occurrent domino ī aera deportati ab angelis. Impij v̄o manebunt in terra: q̄uſq; p̄cipiant terribilē ſn̄iam iudicis. ¶ k Non q᷑ iam acce. Hoc dicit de ſe: ne illi quos laudat: vt hoīes extollant̄: ſȝ laborē adderēt vt ip̄e facit qui tantus eſt.

l ¶ Seq̄r aūt. Aug᷒. Nō paſſib᷒ corp̄is: ſȝ mēt̄ affectib᷒ ⁊ vite morib᷒: vt poſſim eē p̄fect᷒ iuſticie poſſeſſor: q̄ recto itinere de die ī diē ſp̄uali renouatione p̄ficiēs iā p̄fect᷒ ſū eiuſdē iuſticie viator: p̄fect᷒ em̄ erat viator: ſȝ nōdū ip̄i᷒ itineris p̄fectiōe puētor. ¶ m Si q̄ mō cō. Quia difficile ē: ⁊ ne videat̄ ſup̄fluū tot pati: cū fidē ⁊ alia bona habeat: ſb̄dit merito p̄ illa glīa tm̄ laboro: qꝛ nō dico q᷑ iam acceperim aliq̄d: qꝛ ſi q̄d glīe accepi nihil eſt ad cōp̄ationem future. Aut ſi quid accepi vt de cognitione xp̄i: nō dico q᷑ in illa perfectus ſim: et ſi ita de me quid de alijs? ¶ Si quo modo comprehendam. Ecce quanta eſt fides que tam grande petit.

n ¶ In q̄ et cō. i. p̄ miſericordiam: p̄ quam a p̄ntia dei req̄ſitus: iuct᷒ ſum.

☙ Fratres

ſ nō verā ſed: a ſ q̄ timore nō amore ſuire fac ſ q̄ manus cōprimit: non animos.

a ecclēſiā dei: ſcd̄m iuſticiā q̄ in lege a

a ſ clamore de me facto. b ſ hec oīa habui ſed.

eſt ɔuerſat᷒ ſinē q̄rela. Sed q̄ mi b c

ſ añ xp̄ȝ. ſ vt ſigna v̄itar̄. ſ ſi p᷒ v̄itarē ſeq̄rer.

b hi fuert̄ lucra: hec arbitrat᷒ ſū p̄ d e

ſ quicquid boni eſt deterrentia.

c pter xp̄m detrimēta. Verūtn̄ exiſtimo oīa d̄trimētū eē ppter emi f g h

a ſ xp̄m honorandū.

nētē ſciam dn̄i mei ieſu xp̄i. Pro i

ſ quod plus eſt.

pt̄ quē oīa detrimētū feci: ⁊ arbi k l

d tror vt ſtercora: vt xp̄m lucrifaciā m

a ſ rōnabiliter attēdenti. b ſ membrū ei charitate copulat᷒. ſ h̄ mō pōt eſſe in illo. c ſ q̄ penam timet: nō amat iuſticiā.

e vt ⁊ iuēniar ī illō ñ hēs meā iuſti n o

f ciam q̄ ex lege ē: ſȝ illā q̄ ex fide ē p

a ſ iuſticia ex fide. b ſ nō ex nobis ⁊ ſi fides ſit noſtra. c ſ valēte.

g xp̄i ieſu: q̄ue ē ex dō ē iuſticia ī fidē

a ſ p̄fecte in futuro. ſ h̄ videt̄ dicere de fide non hñte tp̄s op̄andi q̄ tn̄ ad h̄ valet. ſ . i. ad noſtraȝ reſurrectionē efficiēdā. b ſ qꝛ reſurrexit ppter iuſtificationē nr̄ām.

h ād ɔgſcēdū illū ⁊ v̄tutē rēſurrecti q r

ſ ad. ſ . i. ad h̄ vt ſociū xp̄i ſim᷒ ī patiēdo. ſ de fide tp̄s hñte op̄andi. ſ q̄ ē p̄ charitatem.

onīſ ei᷒: ⁊ ſocietatē paſſiōīſ illi᷒ cō s t

ſ inueniar cū illo ego cōfigura. ſ vt. ſ. moriar ſi op᷒ ſit. ſ imitator mort̄ ⁊ paſſiōis ei᷒. a ſ conrē

figuratus morti eius: ſi q̄uo mō v

ptans ego. ſ xp̄o in aera. ſ verā ⁊ glorioſam.

i occurrā ad reſurrectionē q̄ eſt ex

ſ nō inter mortuos. a ſ ſi q̄ mō: qꝛ nō ē verȝ qđ h̄ iam. b ſ aliq̄d glīe. ſ virtutē reſurrectionis.

k mortuis. Nōn q᷑ iā āccepēri: aut x

ſ de cognitione xp̄i. ſ incognitione. ſ p̄ficiēdo tēptās. ſ potero p̄fecte cognoſcere xp̄m que ē

l m iā p̄fect᷒ ſim. Seq̄r āt ſi q̄ mō com y z

ſūma b̄titudo. ſ in eo mō. ſ etiā nunc ſ vt videam ſicut eſt p̄ut ip̄e me videt ſicut ſum. ſ vel vt videam eum in ea claritate in qua app̄uit mihi in via q̄n me cōprehendit.

n p̄hēdā in q̄ ⁊ comp̄henſus ſum a

a ¶ Scd̄m iuſticiā q̄ in lege eſt. i. q̄ ē ip̄fecta. nō em̄ iuſtificabat apud deū: ſed apud hoīes: ſic̄ iuſticia politica. ſic̄ declaratū fuit Ro. iij. et. iiij. ¶ b Sine q̄rela. i. ſine clamore de me facto p̄ legis trāſgreſſione. ¶ c Sȝ q̄ mihi fuerūt lucra. ſcd̄m eſtimationē meā añ meam cōuerſionē. ¶ d Hec arbitratus ſuȝ. poſt conuerſionem meam.

e ¶ Propter xp̄m detrimēta. i. v̄tutis ⁊ grē impedimenta. qꝛ dicere q᷑ legalia habēt adhuc curſum ſuū: eſt dicere xp̄m nōdū veniſſe. nā figura ceſſat adueniente veritate. ¶ f Verūtamen exiſtimo omnia. illa legalia. ¶ g Detrimentū eſſe. ſalutis: ex alia cauſa q̄ ſubdit̄. cū dr̄: ¶ h Propter eminentem ſciam dn̄i mei. i. ppter euangelicam doctrinam a xp̄o traditā que ſuperueniet omni doctrine alteri: non ſolū phyce: ſed etiaȝ doctrine veteris teſtamēti: cui compatur ſicut perfectum imp̄fecto: nec pōt pure ſeruari cum legalibus. ¶ i Propt̄ queȝ. ſcȝ xp̄m. ¶ k Oia detrimentum feci. i. reputaui. ¶ l Et arbitror vt ſtercora. inquinantia p̄ culpam: ſine qua ſaluari non poſſunt poſt publicationē euāgelij. ¶ m Ut xp̄m lucrifaciā. i. habeam ip̄m in p̄mium.

n ¶ Ut ⁊ inueniar in illo. incorporatus p̄ fidē charitate formatam. ¶ o Non habens meam iuſticiam que ex lege eſt. quam dicit ſuam: eo q᷑ fuit nutritus ī illa. ¶ p Sed illam que ex fide ē chriſti ieſu. que fac̄ dignuȝ vita eterna. ¶ q Ad cognoſcendū illū. in p̄nti per ſpeculū ⁊ in enigmate: ⁊ in futuro facie ad faciem. ¶ r Et virtutē reſurrectionis eius. cognoſcēdo eam vt cauſam effectiuam nr̄e reſurrectionis future.

s ¶ Et ſocietatem paſſionis illius. in p̄nti non formidandam: ſed magis amplectendam.

t ¶ Configuratus morti eius. i. vt aſſimiler ei in paſſione. ⁊ per conſequens aſſocier ei in corporis ⁊ anime glorificatiōe. iō ſubditur: ¶ v Si quo modo occurraȝ ad reſurrectionē que eſt ex mortuis: querit ad vitam īmortalē. ¶ x Non q᷑. Qm̄ ap̄ls dixit plura de ſe pertinentia ad excellentiam vite. poſſet aliquis credere q᷑ diceret ſe totaliter perfectum quantum ad meritum: quod non eſt verum. quia homo poteſt ſemper creſcere in merito q̄ȝdiu eſt ī vita preſenti. vnde dicit hic Glo. Nemo fidelium et ſi multum proficeret dicat: ſufficit mihi. qui enim hoc dicit: exit de via ante finem. ideo apoſtolus ſe excuſando de modo loquendi premiſſo: confitetur ſe nondum perfectionem aſſecutum dicens: Nō q᷑ iam acceperim: perfectionem meriti. Non em̄ conuenienter poteſt intelligi de acceptione premij: quia manifeſtum erat ad ſenſum q᷑ erat in hac vita multis miſerijs ſubiecta.

y ¶ Sequor autem. ipſum chriſtum procedendo ad eum per meritum ¶ z Si quo modo comprehendam. i. aliqualiter appropiquem ad perfectionem meriti prout poteſt fieri in vita mortali.

a ¶ In quo ⁊ cōprehenſus ſū. i. propter qđ comprehenſus ſum ad fidē: ſine q̄ īpoſſibile ē placere deo: Heb̄. xj. nec p̄ ɔñs attigere ad p̄fectionem

meriti

a Frēs. Illud qđ dixerat euidenti⁹ aperit: ⁊ q̇d illud ſit qđ nōdum cōprehēdit ſed ſequit̃ vt cōprehendat: determinat. Et quaſi mirantib⁹ quid dicat cū ait: Nō accepi: nō pfect⁹. Frēs ait: nō arbitror (q̇ me melius noui) apprehendiſſe vnū ſcʒ.
Ps.26 Multa q̇dem habeo: ſed nōdū vnū. vñ: Unam petij a. Quid ǧ agis apl'e. Quid mihi imitādū pponis? inq̇t: Que q̇dē retro ſunt ⁊c̃. c Unū. Hoc eſt illđ de
Joh.14.a q̇ philippus ait: Dñe oñde nobis patrē ⁊ ſufficit nob.
d Que q̇dē retro. Ambro. Priora acta nō qꝛ mala ſed parua ad meritū ſʒ ad potiora extenſus: vt ſp p/ficiat in meli⁹. Ambro. Merita iam p̄terita obliui/ſcens ad celeſtia q̄ terrenis p̄ora ſunt tota intentione me extendens. Uel ad futura merita: a quib⁹ ſi ceſſa/ret: ⁊ p̄terita pderet. Perſequor. Couſqꝫ donec veni am ad deſtinatū bonū. ſ. f Ad brauiū. qđ eſt de/ſtinatū mihi ⁊ pmiſſū a deo: ⁊ ad qđ pposui me cur/rere. Et qꝛ ego ita: ǧ ⁊ vos philippenſes ħ ſentite: ſed ſe eis cōnūerat dicens: Quicūqꝫ ⁊c̃. q. etſi ħ feceritis ħ dabit vobis de⁹. Qꝛ ſi q̇ mō aliter ſapitis q̄ꝫ i futu/ro ſapiendū ſit: qꝛ mō p ſpeculū videtis: etiā ħ reue/labit qꝛ clare faciet cognoſcere: ⁊ ſe ⁊ alia oīa que mo/do obſcure videt̃. Ul'r etiā ħ qđ mō al'r ſapit̃ ⁊ đ đo ⁊ de oībus etiā hāc impfectā cognitionē vobis de⁹ per ſpm̄ reuelauit. Uel ita: Si q̇d a. ſ. i. ſi pfecti xp̄i ꝯgniti onē vos hr̄e putatis: ⁊ ħ. i. vos male ſapere. p miſeri cordiā reuelabit de⁹. Sil'r ⁊ de alijs erroꝛib⁹ p bona vita vos liberabit. Hoc em̄ faciet ſi hūiliter ſapietiſ ⁊ de vobis ſenſeritis. Qui em̄ in pace catholica pmāet Si q̇d aliter ſapit q̄ꝫ oportet: deus hūili reuelabit. Si
Jaco.4.b aūt illud ſupbus defendit: de⁹ abijcit: qꝛ ſupbis deus reſiſtit: hūilib⁹ aūt dat grāʒ. vel ita: b Nō arbitror me cōprehendiſſe. ħ diſtingue: Nō repħendi: Unū. De me vobis aſſero: ꝙ ⁊ ego obliuiſcēs ea que retro ſunt. Ad ea ꝟo q̄ ſunt priora extendens meip̄m pſe/quor ⁊c̃. e Extēdens meip̄m. Aug. Extēdebat. n. ſe ad celeſtia ƀm intentionē: nō ƀm puentionē: nō ƀm apphenſionē ſic̃ ⁊ nos ne relabamur tpalium amore vñ iam tranſiliuimus: nec remaneam⁹ in illis in q̄ iaʒ venimus: curram⁹ intendamus. In via em̄ ſum⁹ non retro reſpiciamus: ſed in anteriora extēdamur inten tione ⁊ deſiderio. Uita xp̄iani boni ſctm̄ deſideriū ē. Qđ aūt deſideras nōdū vides: ſʒ deſiderādo capax efficieris: vt cū venerit: qđ videas ipłearis. differen/do em̄ rem d eſideriū nr̄m extendit deus: deſiderādo extēdit animū: extēdens facit capacē. Deſiderem⁹ ǧ qꝛ iplēdi ſum⁹. Hec eſt vita nr̄a vt deſiderādo exerce/amur. Tantū aūt nos exercet ſctm̄ deſideriū: q̄ꝫtum deſideria nr̄a amputauerimus ab amore ſeculi.
g Supne vocationis. i. eterne vite: ad quam vocat de⁹. ⁊ iō digna res ē ⁊ certa. h Quicūqꝫ ǧ perfecti. Aug⁹. de tri. Q. Nō loq̇r ipfectis: q̇ adhuc lacte po/tant̃ nō ſolido cibo paſcunt̃: ſed illis qui intelligunt equalitatē verbi cum patre. Et ſi ħ ſit videt̄: nō tñ adhuc quō videndū eſt facie ad faciē. Certa em̄ fides vtcū qꝫ inchoat agnitionē. Cogitatio em̄ certa vel pfecta: nō pficit̃ niſi poſt hanc vitā: cū viderim⁹ facie ad faciē. Hoc ergo ſapiamus vt tutiorē nouerimus eſſe affectuʒ
1. Joh.3.a vera q̄rendi: q̄ꝫ incognita p cognitis p̄ſumendi. Sic ergo q̄ram⁹ tanq̄ꝫ inuenturi ſic inueniamus tanq̄ꝫ queſituri: de credendis nulla infidelitate dubitemus: de in/telligendis nulla temeritate affirmem⁹. In illis auctoritas eſt tenēda. In his ve
Abac.2.a ritas exquirenda. i Perfecti ſum⁹. Aug⁹. Sciendū ꝙ iuſticia qua iuſtus ex fide viuit. Nunc vera iuſticia eſt. que licet nō imerito in aliquibus iuſtis p hui⁹ vite capacitate pfecta dicat̃: parua tñ eſt ad illā magnā: quaʒ cepit equalitas an/gelorum: quā qui nōdum habebat: ⁊ ppter illam que iam inerat: perfectum: ⁊ p pter iſtam que adhuc deerat: imperfectum ſe eſſe dicebat. At minor iſta iuſticia facit meritum: maior illa premium. Ideo qui iſtam nō ſequit̃: illam nō aſſequit̃:
k Hoc ſentiamus. Qꝛ nōdū pfecti ſumus vt illic perficiamur: q̇ adhuc perfecte
1. Cor.13.c currimus: vt cū venerit qđ pfectū ē deſtruet̃ qđ ex pte. i. iā non ex pte fit: ſʒ ex to to: qꝛ fidei ⁊ ſpei res ip̄a q̄ videat̃ ſuccedet. Charitas ꝟo q̄ i his maior eſt nō au/feret̃: ſʒ augebit̃ ⁊ iplebit̃. In qua plenitudine illud p̄ceptū charitatis implebit̃
Deut.6.a diliges dñm deū tuū ⁊c̃. Nā cū adhuc eſt aliq̇d carnalis ꝯcupiſcētie: nō oīno ex tota aīa diligit̃ de⁹. Caro tūc nō đꝛ cōcupiſcere: niſi qꝛ carnaliter aīa cōcupiſcit: tūc erit iuſtus ſine oī pctō: qꝛ nulla lex erit in mēbris repugnans legi mēt̃. Tunc pꝛſus toto corde tota aīa tota mente diliget deū: qđ eſt ſūmū p̄ceptū. Cur ǧ non p̄cipetur hoī iſta pfectio q̄ꝫuis eam in hac vita nemo habeat. Nō em̄ recte currit̃ ſi q̇ currendū eſt neſciat̃. Quō aūt ſciret̃ ſi nullis p̄ceptis oſtenderetur.
l Et ſi quid aliter ſa. i. ſiq̇d melius ad cultū dei excogitaueritis: etiam hoc donū dei eſſe ſciatis: qꝛ hoc reuelabit vobis. Sed ne qua inde p̄ſumptio oriret̃ ſubdit: ad quod peruenimus vt idem ſapiamus: hoc eſt non extra regulam diſciplie ſa/pere: ſʒ qđ cōe ſit ⁊ modeſtū in veritate euāgelica. m Uerūtñ ad. Modi ipfe/cti: mō alit̃ ſapim⁹ ſʒ tñ neceſſe ē vt oēs idē de illo ſapiam⁹ ad qđ puenim⁹ fide et ſcia: ⁊ ope cōpleam⁹. n Obſeruate. Uult eos eē ſollicitos ne ſubtilitate pra/uorum

(a ſ nō cōprehendi: qꝛ nec arbitror. ſ quicquid alij putēt de me. a ſ me ſʒ pſequor nō vtiqꝫ tria vel duo: ſʒ vnū: qđ vere eſt vnū in quo omnia bōa mō dās obliuioni que retro ſunt. i. terrena q̄ reliq̇)

a b a xp̄o ieſu. Fratres ego me nō ar
c bitror cōmprehēdiſſe† Unū autē c

(ſ priora mala. ſ dans obliuioni)

d que q̇dē retro ſūt obliuiſcēs. Ad d e

(ſ celeſtia. ſ toto deſiderio: tota intentione non/dum habite rei. ſ premiū. ſ ſcʒ)

e ea ꝟo q̄ ſunt priora extēdēs me/ f
f ip̄m ad deſtiatū pſeq̇r: ad brauiū g h

(ſ. i. ad quod in ſupernis dandū vocat me deus per filium ſuum.)

g ſuperne vocatiōis dei in chriſto

(a ſ curſores cōparatione alioꝝ. b ſ pfecte currim⁹)

h i ieſu. † Quicūqꝫ ergo perfecti ſu/ i

(a ſ ꝙ ipfecti cōparatiōe futuri ⁊ illuc tēdamus.)

k l muſ: hōc ſentiam⁹. Et ſi q̇d aliter k l

(a ſ nō tm̄ dabit brauiū. ſ vel bit.)

ſapitis: ⁊ ħ vobis de⁹ reuelauit. m

(ſ ⁊ ſi aliter: tñ neceſſe eſt. a ſ teneamus id.)

m Ueruntamen ād quod perueni/ n

(a ſ ſcʒ. b ſ de illo. ſ credendo.)

mus: ūt idēm ſapiamus: et in ea/ o

(ſ ⁊ ſic reuelabit deus quod aliter ſapim⁹. a ſ fi/dei: doctrine ⁊ vite. ſ rectitudine viuendi. b ſ vt ſicut ego credo doceo opoꝛ ita ⁊ vos faciatis. ſ ⁊ in his ſcʒ fide ⁊ regula viuendi.)

dem pmaneamus rēgula. Imitā p q

(a ſ ⁊ ſi p̄ntem nō habeatis mihi ſiles imitamini b ſ diligenter inſpicite.)

n tores mei eſtote fratres: ēt ōbſer/ r
uate eos q̇ ita āmbulāt ſic̃ habetis s t

(a ſ imaginē vite nr̄e. b ſ eos q̇ ita: multi em̄ ali/ter. ſ nō ſentiētes nobiſcū de legis abolitione ſed legē cū euāgelio eſſe tenendā p̄dicantes.)

fōrmā nr̄am. Multi enī āmbulant v

meriti. a A xp̄o ieſu. q̇ me vocauit ad fidē ip̄aʒ actualiter ipugnātē. ppt̃ quod hec vocatio đꝛ cōprehēſio ħ: ſic̃ cōprehen dit̃ aduerſarius in bello ⁊ ſibi ſbijcitur. b Frēs ego me nō arbitror cōprehēdiſ/ſe. i. ad pfectionē meriti ſimpliciter perueniſſe. c Unū aūt. ſupple ē qđ de me aſ/ſero. d Que q̇dē retro ſunt obliuiſcēs i. legalia ⁊ terrena q̄ dimiſi. e Ad ea ꝟo q̄ ſunt p̄ora. i. celeſtia bona q̄ ſunt priora terrenis dignitate ⁊ duratione. bonum em̄ qđ expectat̃ in celeſtibus eſt ipſe deus. f Extēdēs meip̄m. p conatum liberi arbitrij i augmētum meriti. † De peni. diſ. 2. c. pennata.
g Ad deſtiatū pſe/quor. i. ad p̄miuʒ mihi a deo ordinatū finaliter cōſeq̄ndū. iō ſubditur: h Ad † .16. q. 1. c. hinc eſt. ħ idem.
brauiū ſuperne vocationis dei in xp̄o ieſu. i. per ieſum xp̄m p quē tanq̄ꝫ p mediatorē vocamur ad celeſte premiū. Uel: In xp̄o ieſu. qꝛ in ip̄o cōſiſtit btītudo. nā btī reficiunt̃ interius in aſpectu ſue deitatis: ⁊ exterius in aſpectu ſue humanitatis: ƀm ꝙ dicit Aug⁹: ſuper Joh. i Quicunqꝫ ǧ pfecti ſum⁹. i. in ſtatu pfectionis: cuiuſmodi erat paulus ⁊ alij apl'i ⁊ doctores ⁊ curati. k Hoc ſētiamus. ſ. ꝙ null⁹ noſtrū eſt ſimpl'r pfect⁹ in via. l Et ſi q̇d aliter ſapitis. Hoc exponitur dupliciter. Uno modo in malo ſic: Et ſiquid alit̃ ſapit̃. tenēdo ꝯriū. m Et ħ vobis de⁹ reuelabit. i. manifeſte vobis oñdet nō eē vex in iudicio: vel añ p grāʒ ſuā ab errore voſ reuocādo. Alio mō in bono ſic: Et ſi q̇d aliter ſapitis. i. ſi quid aliud ptinens ad cultū dei ⁊ ad pfectionis ſtatū vos cognoſcere contigerit. Et hoc vobis deus reuelabit. q. d. ſciatis ꝙ ħ nō puenit ex intelligentia vr̄a: ſʒ ex reuelatione diuina: ⁊ hec expoſitio videt̃ magis conſona lr̄e ſequenti. cuʒ dicitur: n Uerūtñ ad qđ puenimus. i. q̄ꝫtum ad veritatē quā circa p̄dicta iam ꝯguimus. ſupple neceſſe eſt: o Ut idē ſapiam⁹. in mente. p Et in eadem permaneamus regula. in opere: vt nullum ſit ſciſma i corpe eccleſie. q Imitatores mei. Poſtq̄ꝫ apl's pproſuit ſe in exemplū. hic conſequenter inducit philippēſes ad eū imitandū. d. Imitatores mei eſtote. in p̄dictis. r Et obſeruate eos. i. attendite diligenter: vt vos eis conformetis.
s Qui ita ambulant. de ꝟtute i ꝟtutē. t Sicut habetis formam noſtram. viuendi vobis traditam exemplo verbo ⁊ ſcripto. v Multi enim ambulāt. via peruerſa.

 Quos ſepe

uoꝝ captant. a Inimi/
cos crucis. Qui carnis
obſeruãtias inducũt: cru
cẽ ſupfluam aſſerunt.
b Quoꝝ deus vẽ. Au
guſti. Ambro. Quaſi in
eſca ſalus ſit vt deꝯ ſit vẽ/
ter: ⁊ gloriant in puden/
dis circũciſis qđ eſt terre
na ſape. Quoꝝ deꝯ vẽ.
eſt. Quia q̃cq̃d faciũt ꝓ
ventre faciũt. Uel eſcas
q̃ vẽtris ſunt faciũt deuꝫ
dũ eas iuſtificare homĩeſ
dicũt: ⁊ glĩa eoꝝ in talibꝰ
eſt. vnde confundi et eru
beſcere pñt: dũ ꝑ aĩalia ſe
iuſtificari dicũt. Uel glĩa
eoꝝ tꝑalis ꝑducet eos ad
ꝯfuſionẽ eternã. Illi tam
praue ambulãt: ſꝫ nr̃a cõ/
uerſatio eſt in celis. i. ⁊ vi
uendo ⁊ intelligẽdo ſimꝰ
ſilẽs angelis. Propt̃ qđ
i. pt̃er cõmoda q̃ iam ha/
bemus etiã dñm expecta/
mus. Ca. IIII
c Itaq; fratres ⁊c̃.
Gaudiuꝫ ⁊ corõa.
i. ꝑ q̃s ⁊ in pñti le/
tificor: ⁊ in futuro corona
bor. diſcipulis em̃ in ago
ne victoribꝰ: dignus erit
corona magiſter.
d Euchodiã rogo. Oẽſ
moneo: ſꝫ ſpẽaliter eucho
diã ⁊ ſynticem: q᷑ he reli
gioſe: p̃dicatores ſuſcipe
A ſolebãt. e Nomina.
Quia diſcreti ſunt meriti
diuerſas mãſiones habe
bunt in et̃na domo. vnde
Joh.14.a In domo pr̃is mei manſi/
ones ſunt multe.
f Libro vite. Predeſti/
natio in q̃ oẽs ſaluãdi p̃/
deſtinati ſũt. R. Nolite
o philippẽſes grauit̃ fer/
re ꝙ oẽs vos in eplã mea
ſingillatim nõ nominaui:
q᷑ ⁊ ſi in ea nõ eſtis ſcp̃ti
in libro tñ vite ꝯtinemini.
g Gaudete. Ambro. Le
tatꝰ i fide eoꝝ ⁊ operibus
aplꝰs vt alacriores ſint:
optat in h̃ ſtudio ꝓficien/
tes gaudere in dño et id
iterat: vt ſe ĩ eis vere gau
dere oſtendat. Gaude/
te in dño. i. in ꝟitate non
in iniq̃tate: in ſpe et̃nitatꝭ
nõ in flore vanitatis.
Gaudete. R. q᷑ eorum
noĩa ſũt ĩ libro vite. Et vt
idẽ vobiſ certiſſime creda
tur. Gaudete in dño. i. oẽ
bonũ vñ gaudẽdũ ẽ ſtatu
ite ĩ dño: nõ ex̃. Et h̃ a dõ
neceſſariũ vob̃ ẽ ꝙ iteruꝫ
dico. Gaudete ĩ dño: ñ vt
q̃dã alia ſemel: q᷑ h̃ ẽ mo/
deſtia ⁊ rectꝰ modꝰ vt ĩ do
mino ſit oẽ gaudiũ: ⁊ h̃ ꝑ
vos addiſcãt alij. vel mo
deſtia ĩ oĩbꝰ fidelibꝰ ⁊ infi
delibꝰ vt imitẽt ne poſſint
rep̃hẽdere. Et q᷑ dñs.
h Prope ẽ. i. patꝰ dare
q̃cq̃d

dum pñs eram.
quos ſepe dicebã vobis. Nũc a b
a rũ ꝓ illoꝝ ꝑditione: rũ ꝓ ſimplicium ſub/
uerſione.
a aũt ⁊ flẽns dico inimicos cru/ c d
eſſe in fine coꝝ erit eterna pẽa.
cis xp̃i: quoꝝ finis interitus: e
Augꝰ. h̃ ab hoĩe colit qđ p̃ ceterꝭ diligit.
b †quoꝝ deus vẽter eſt: ⁊ gloria f g
a vel in pudẽdis coꝝ circũciſis. in terre/
nis nil niſi qđ vident intelligunt.
in cõnfuſione ipoꝝ: q̃ terrena h i
⁊ ſi adhuc in terra ſumus.
ſapiunt. Noſtra aũt conuerſa/ k
vbi ſpes noſtra.
tio in celis eſt. Unde etiã ſal/ l
aĩarũ iã: q̃nq; etiã corpoꝝ. venturum.
uatorẽ expectamus dominũ
a q̃ſi h̃ de eo expectamꝰ ꝙ ſicut iã reforma/
uit aĩas reformabit ⁊ corꝑa ſilẽ cũ aĩabus cũ
nr̃m ieſum xp̃m: q̃ rẽformabit m
ſcđaꝫ ſtolã dabit. a qđ ꝑ mortẽ ĩ puluerẽ
⁊ vermes humiliatur. deiectionis. b .i.
aſſimilabimur corꝑi illius in claritate quam
habuit in tranſfiguratione.
cõrpus hũilitatis nr̃e: ꝯfigũra n o
a qđ poteſt q᷑ oĩa ſibi ſubijcit. potentiaꝫ
operandi qua ſibi ſubijcit omnia.
tũ corꝑi claritatꝭ ſue ꝺm õꝑati p q r
onẽ virtutis ſue q̃ poſſit etiaꝫ
nõ ſolũ corpus reformare.
ſubijcere ſibi oĩa.

Ca. IIII
quia reformabit.
c Itaq; frẽs mei chariſ s
a quos videre multum deſide
ro: vel qui me deſideratis.
ſimi: ẽt deſideratiſſi/
q̃ eſtis. de quoꝝ fide ⁊ oꝑe gaudeo. in
mi gaudiũ meũ ⁊ corona mea t v
futuro. ſicut me vel mihi ſilẽs ſtare ſcitis
vel ſicut mõ eſtis ⁊ tunc eritis chariſſimi.
d ſic ſtate in dño chariſſimi. Eu/ x y z
q᷑ plus de ea timeo.
chodiã rogo ⁊ ſynticẽ dep̃cor
a qđ dico: nõ aliud q᷑ h̃ eſt in dño.
b .i. ꝺm dñm. alios.
idipſũm ſaꝑe in dñõ. Etiaꝫ ro a
o. proprium. a coadiutor in euãgelio
p̃dicãdo. b confortando.
go ⁊ te germãe cõpãr: ãdiuua b c
premoraras mulieres. miniſtrando mi
hi neceſſaria.
illas que mecum laborauerũt d
a etiam cum iſtis laborauerũt miniſtrando
etiam eis neceſſaria.
in euangelio cũm clemente ⁊ e
ceteris adiutoribus meis: q̊ꝝ f
a .i. merita ⁊ premia quia veritatẽ tenent.
in domo patris mei manſiones multe ſunt
predeſtinatione dei. b dixi ſtate ⁊ etiaꝫ
gaudere.
e f noĩã ſunt in libro vite. Gaũde g
a nõ ĩ ſeculo in quo gaudent qui de impu
nitate nequitiarum letantur.
te in dõmino ſemper: iterum h
a rotionabilis conuerſatio.
g dico gaudete. Mõdeſtia ve/ i k
a exemplo eorum alios vult acquiri.
ſtra nõta ſit omnibus homi/ l
h nibus. Dominus prope eſt. m

a Quos ſepe dicebã vobis. cũ eſſeꝫ pñs vobiſcuꝫ.
b Nunc aũt ⁊ flens. ꝓ culpis coꝝ. c Dico. ſup/
ple eſſe. d Inimicos crucis xp̃i. q᷑ ꝯriat̃ eoꝝ car/
nalitati. e Quoꝝ finis interitus. ſ. eternus.
f Quoꝝ deus venter eſt. q᷑ ſtudẽt ei ſatiſfacere ĩ oĩ
bus. g Et gloria. de tali carnalitate. h In cõ
fuſione ipoꝝ. i. erit eis confuſibilis. i Qui terrena
ſapiunt. tm̃mõ ⁊ nõ celeſtia. k Nr̃a aũt conuerſa/
tio in celis eſt. ꝑ ſpem charitate formatã. q᷑ ſicut dicit † Ro.16.c
Augꝰ. aĩa q̃ eſt p̃ncipalis pars homĩs: verius eſt vbi
amat q̃ꝫ vbi animat. ⁊ qm̃ poſt iudiciũ ſancti erũt in
celis: nõ ſolũ in aĩa ſicͭ mõ: ſed etiã in corꝑe glorioſo.
iõ ſequit̃: l Uñ etiã ſaluatorẽ expectamꝰ. vẽturũ
ad iudiciũ. m Qui reformabit corpus. in gene/
rali reſurrectione. n Humilitatis nr̃e. nã mõ no/
bis eſt hũiliationis occaſio: eo ꝙ eſt corruptibile et
putrefactibile: ⁊ corrodet̃ vermibus: ⁊ in cineres re/
ſoluet̃. o Configuratũ. tunc. p Corꝑi clarita
tis ſue. q᷑ ſctĩ reſurgent in corꝑe glĩoſo: ſicut et chriſtꝰ
vna aũt dos glorioſi corꝑis eſt claritas. ſicut dictum
fuit. j. Coꝝ. xv. Et qm̃ hec reſurrectio fiet virtute dei
infinita: ſicut ⁊ creatio. iõ ſubdit̃: q Scđm oꝑati
onem. i. virtutẽ oꝑandi. r Qua etiã poſſit ſbijce/
re ſibi oĩa. ꝑ creationẽ em̃ oĩa ſibi ſunt ſubiecta. quia
de nihilo facta. ⁊ niſi ꝯſuarent̃ a deo: oĩa in nihilum
redigerentur. Ca. IIII
s Itaq; frẽs mei chariſſimi. Poſtq̃ꝫ aplꝰs phi/
lippenſes cautos reddidit. h̃ ꝯñr ad eoꝝ conſo
lationẽ ſe cõuertit. Et diuidit̃ in duas parteſ.
q᷑ p̃mo eos cõſolatur. ſcđo de eoꝝ liberalitate gratu/
lat̃. ibi: Gauiſus ſum. Prima in duas. q᷑ p̃mo firmat
eos ꝑ patientiã. ſcđo ꝓuocat ad ſpũalem leticiã. ibi:
Gaudete in dño. Prima adhuc in duas. q᷑ p̃mo facͭ
qđ dictũ eſt ꝑ ſeip̃m. ſcđo ꝑ amicũ. ibi: Etiã rogo. ſicͭ
em̃ dictũ fuit. s̃. j. ca. philippenſes ꝓ xp̃o fuerant in
tribulatione. iõ indigebant ꝯfortatione quã eis exhi
bet aplẽs. p̃mo generaliter. d. Itaq; frẽs mei chariſſi/
mi. i. mihi iuncti dilectione ſpẽali. Et deſideratiſſimi.
q᷑ deſiderabat eos videre adhuc corꝑaliter in via: ⁊
eternaliter in patria. t Gaudiũ meũ. de vr̃o ꝓfe/
ctu. v Et co. mea. doctoribus em̃ debet̃ glĩa ſpẽa
lis q̃ a ſctĩs dr̃ aureola. x Sic ſtate. firmi ꝯ̃ tribu/
lationes huiꝰ mũdi. y In dño. ita ꝙ ab eo nullo
mõ euellamini. ſcđo ꝯfortat duas ꝑſonas ſpẽaliter. d.
z Euchodiã rogo ⁊ ſyn. de. id. ſa. in dño. i. firmit̃ ſta
re. due erãt matrone q̃s aplẽs ſpẽaliter cõfortat. tum
ꝓpter fragilitatẽ ſexus: tum q᷑ miniſtrauerãt neceſ/
ſaria ſibi ⁊ alijs p̃dicatoribus: vt oñderet ſe gratum.
a Etiã rogo. h̃ ꝯñr cõfirmat philippenſes ꝑ amicuꝫ
de hoc deuote rogans eũ. dicens: Etiã rogo ⁊ te ger/
mane. nomen ꝓpriũ eſt. b Compar. i. coadiutor
meus. in p̃dicatione. c Adiuua illas. ſ. mulieres
dictas tuis ſermonibus cõfortando. d Que me
cũ labo. in euãge. i. in p̃dicatione euãgelij neceſſaria
miñſtrãdo: ⁊ nõ ſolũ mihi: ſꝫ ⁊ ſocijs meis. de q̃bꝰ ſbdit̃
e Cũ clemente ⁊ ceteris adiutoribmus eis. in predi
catione. f Quoꝝ noĩa ſunt in li. vi. eſt aũt liber
vite idẽ ꝙ p̃deſtinatio diuina. q̃ dr̃ liber eo ꝙ in men/
te diuina nũerꝰ electoꝝ eſt firmiter deſcriptꝰ vl̃ diſpo
ſitus: ⁊ hec eſt deſcriptio ſimplr̃. Q᷑ aũt illi ibi eſſent
ſic ſcripti. forſitan aplẽs habuit ꝑ diuinã reuelationẽ.
Alio mõ dr̃ aliquis ſcriptus in libro vite ꝺm pñtẽ iu/
ſticiã a qua tñ contingit aliq̃ñ decidere. ⁊ hec eſt de/
ſcriptio ꝺm quid. aplẽs aũt ꝑ bona opera iſtorum que
videbat: eſtimare debebat ꝙ eſſent in gr̃a. ⁊ ſic loqui/
tur in ꝓpoſito: niſi per reuelationẽ habuerit ꝙ eſſent
ſimplr̃ ſcripti in libro vite. g Gaudete. h̃ ꝯñr in/
ducit philippenſes ad ſpũalem leticiã. ⁊ ſcđo ad boni
operis perſeuerantiã. ex quibus orit̃ hec leticia. ibi:
De cetero frẽs. Circa primũ dicit: Gaudete in domio.
nõ in mũdo. h Semper. actu vel habitu.
i Iteꝝ dico gaudete. ad maiorem inductionem.
k Modeſtia vr̃a. in ꝯuerſatione ⁊ vita. l No/
ta ſit oĩ. ho. vt boni meliores fiãt exemplo vr̃i. ⁊ mali
ad bonum conuertantur.
m Dñs ꝓpe eſt. ad vos remunerandum. ⁊ quia ni/
mia ſollicitudo temporalium impedit ſpirituale gau/
dium. ideo ſubditur:

Nihil ſolliciti

qcq̇d opus eſt in ſpūalibus vel tpalibus: de nulla re ſitis ſolliciti ꝛ timidi. Sꝫ petitiones de his q̄ vultis īpetrare. b Innoteſcant.i.ſint ita vehemētes nō tepide vt ad deū ꝑueniāt.i.cōpleāt. a Sꝫ ī omni. Orō ꝛ obſecratio cōiter ꝓ ſe vł alijs de q̇buſlibet. Petitio de reb⁹ noīatim neceſſarijs.

Innoteſcant. Hec noticia aſſiduitate fit: ꝛ vigilātia orōnis. Tūc demum pax cuſtodit corda in xp̄o: ħ ideo dicit: quia qui cū deo habet pacē: nō timet mētem aduerſam. c Apud deū. Vel angeł q̄ deo eas offerūt. Vn̄: Cū oraretis orōnē vr̄am obtuli apd̄ deū. Vel nob̄ īnoteſcant apd̄ deū ꝑ tolerantiam: nō apd̄ homines ꝑ iactantiā. Apud deū. Aug⁹ de grā noui teſta. Nō dicit angel⁹ orōnes nr̄as offerre deo: quaſi de⁹ tūc noſcerit quid velimus vel quo indigeam⁹: q̇ oīa anteq̄ꝫ fiant ſicut ꝛ poſtq̄ꝫ facta ſunt nouit. Sed ōꝛ neceſſe habet rōnalis creatura obtꝑans deo tꝑales cauſas ad eternam veritatē referre: ſiue petēdo q̇d erga ſe fiat: ſiue cōſulendo quid faciat. In q̄ ꝛ cōteſtaṫ ꝙ nō ſit bonū q̄ btā fiat: ſed illud incōmutabile: cuius ꝑticipatione etiā ſapiens efficiṫ. Idē.xv. de trinita. Ad oīa q̇ppe ſciēda deo ſufficit ſua ꝑfectio: habet tn̄ nūcios.i.angelos: nō ꝙ ei q̄ neſciat anuunciēt. Nō em̄ ſunt vlla q̄ neſciat: ſꝫ bonū eoꝝ ē de oꝑib⁹ ſuis ei⁹ ꝯſulere ṽitatē. d Et pax dei.i.de⁹ q̇ eſt pax ſūma: q̄ nec cogitari poteſt: ꝛ idō eꝭ eū nullo opuſ eſt. e Exuꝑat oēm ſenſum. Noſtrū: nō eoꝝ q̇ ſemꝑ vident faciē patris. Vel pax qua ip̄e de⁹ pacat⁹ eſt ſuꝑat oēm ſenſum p̄ter ſuum: Quia nec nos ſic poſſum⁹ noſſe nec vlli āgeli. f De cetero. Hactenus cōtra ꝑſecutores ꝛ cōtra pſeudo p̄dicatores monui. De cetero aūt in ꝯcluſione q̄ ad ꝑfectionem ſunt exponit. g Quecūq̇ꝫ iuſta. Iuſta ad ꝓximū. Sancta in propria vita: ꝛ vt min⁹ dicaṫ: quecūq̇ꝫ ſunt amabilia.i.amari digna vt modeſtus inceſſ⁹ humilis ſermo: ꝛ hmōi: ꝛ quecūq̇ꝫ ſunt bōe fame: q꞉ ita decet eſſe ſctōs ꝛ iuſtos vt de his nō habeaṫ mala opinio: ſꝫ bona: vt ꝓſint. Que bone fame dico ſiqua ṽtus ī eis eſt vel laus diſciplīe xp̄iane. Nō eī curāda ē bona fama de virib⁹ vel ſcia mūdi: Vel alijs ſcł'arib⁹. Vel ita diſtingue: Vt ħ.ſ. Si q̄ laus referaṫ ad famā. Et illud ſiq̄ virtus referaṫ ad alia p̄dicta. Hoc mō: Cogitate quecūq̇ꝫ ſūt vera ꝛc̄. Si qua virtus eſt in eis. Et cogitate quecūq̇ꝫ ſunt bone fame. Siq̄ laus diſcipline eſt in eis. h Quecūq̇ꝫ bo.fa. Aug⁹. Nobis vita nr̄a: alijs bōa fama neceſſaria eſt. Nā q̇ſq̇s a flagitioꝝ criminibus vitā ſuā cuſtodit: ſibi bn̄facit. Quiſq̇s aūt famā: etiā in alios miſericors eſt. i Gauiſus. ħ cōmemorat ꝙ ſibi ſepe neceſſaria miſerant vn̄ alacritatem ſuā ꝓpenſiorē factā oñdit: q꞉ ī quo negligentes facti fuerant: adhibita ſolertia iterarunt: vt memores facti apoſtoli ſui fructus emitterent in horreo celeſti condēdos. k Aliquando. Aliquo tempore: quia non omni potuerunt. Refloruiſtis. miniſtrando mihi neceſſaria: que miniſtratio dicitur flos: quia inde fructus vite eterne prouenit.
l Pro me. Quia mihi prodeſt veſtra compaſſio. Ne autem viderentur aliqua mala cauſa intermiſiſſe: addit: modo refloruiſtis: ſed ante eratis occupati: ꝛ impediti aliquibus aduerſis.
m Non quaſi ꝛc̄. Non propter ſe: ſed profectu eoruꝫ gaudet.
n Scio ꝛ humiliari ꝛc̄. Greg⁹. Qui penuria non frangitur: a gratiarumactione nō retrahitur: Qui rerum temporalium deſiderio n̄ accēditur: ſcit hūiliari.i.īopiā pati. o Abūdare. ſatiari Eſurire. q̇ accept' reb⁹ n̄ extolliṫ: q̇ eas ad viſū vane gl'ie nō ītorquet: q̇ ſol⁹ nō poſſidet: qd̄ accepit: ſꝫ cū īdigētib⁹ miſericordiṫ diuidit: ſcit abūdare: Qui accept' alimēt' nō ad ingurgitationem.

a ſine mūdi ſollicitudīe ꝓmiſſa dei p̄ oclis hēte

a Nihil ſolliciti ſitis: ſed in omni a b

a ſ q̄ cōiter. b ſ q̄ cū adiuratiōe. c ſ q̇ vult alia impetrare: gratis ſit de p̄teritis.

orōne ꝛ obſecratiōe cum grārum

b actiōe: petitiones vr̄e īnoteſcāt c

ſ nobis eſſe. a ſ vos moneo vt petatis ꝛ deum ſine q̄ hūanis labor inutilis ē oro vt p̄ ſter effectū

c d e apd̄ deū. Et pax dī q̄ exuꝑat oēm d e

ſ intellectū. a ſ volūtates ꝛ ītellect⁹ vt nihil extra xp̄m apperat' vel intelligatis.

ſenſū cuſtodiat corda vr̄a ꝛ ītelli/ f

a ſ hucuſq̇ꝫ monui ad tolerantiā ꝛ ad cautelam ſ moneo vos ad hec.

f gētias veſtras in xp̄o ieſu. De ce g h

a ſ q̄ ad verā fidē ſunt: tum q꞉ in eis veritas tum q꞉ ꝑ ea pudicitia ſeruatur cū deo.

tero fratres quecunq̇ꝫ ſunt vera:

g quecūq̇ꝫ pudica: quecunq̇ꝫ iuſta i k

h quecūq̇ꝫ ſctā: quecūqꝫ amabilia l m

q̄cunqꝫ bone fame. Si qua virt⁹ n o

ſ ħ ad alia. ſ ħ ad famā. b ſ q̄ ad ꝑfectionē ꝑtinent. ſ ī memoria verſate. a ſ oīa. b ſ me docēte. c ſ vt digna teneri. d ſ itē ideo cogitanda

ſiq̄ laus diſcipline: hec cogitate: p q

que et didiciſtiſ ꝛ accepiſtis: ꝛ au r s t

q꞉ hec audiſtis ꝛ vidiſtis in me eſſe. ſ ab alijs ſ per vos. ſ eſſe.

diſtis: ꝛ vidiſtis in me. Hec cogi/ v x

a ſ nō ſolū cogitare: ſed ꝛ actu implete: ꝛ de⁹ erit adiuuans hec facere. ſ dator.

tate ꝛ agite: ꝛ deus pacis erit vo y z

a ſ ad futura hortor: de p̄teritis aūt q̄ memorare valet ad incitationē. ſ q̇ ħ fecit: nō ī dono.

i biſcū. Gauiſus ſum aūt ī dn̄o ve/ a

ſ poſt multa tpa. a ſ ſicut olim. vel repullulaſtis a ſilitudine arboꝝ: q꞉ ſterilitate aruerāt ꝛ q̄ſi marcuerant. ſ miniſtrantes mihi.

k hemēter: qm̄ tādē aliqn̄ refloruiſ b

a ſ ad vtilitatē meā. b ſ ita vt ſentiretis qd̄ me purgebat ſicut olim. ſ miſericordia cōpaſſione.

l ſtis pro me ſentire ſicut ꝛ ſentie/

ſ ꝙ gauiſus.

m batis. Occupati aūt eratis. Nō c d

ſum. a ſ q̄ſi ꝓ rebus penuriam cōſolantibus.

q̄ſi propter penuriam dico. Ego e f

ſ in cōſuetudine habui. ſ cōtentus his.

eni didici in quib⁹ ſufficiens ſum g

ſ ſꝑ. ſ q꞉. a ſ q꞉ īde nō frāgor. b ſ q꞉ inde nō erigor.

n o †Scio ꝛ humiliari: ſcio ꝛ abūdare h

a Nihil ſolliciti ſitis. ſuꝑflue: nā oꝑtet ſollicitari de neceſſarijs. aliter videreṫ tentatio dei. b Sꝫ in oī orōne ꝛc̄. ħ ponunṫ q̄ttuor orōnis ꝑtes. oꝑtet em̄ in orādo primo ad deū accedere ꝑ mentis eleuationē. ꝛ ħ vocaṫ orō que ē aſcenſus mentis in deū. ſcd̄o req̇riṫ aliq̇d determinate proponere. ſaltē ṽbo mentali. ꝛ ħ vocaṫ petitio. ꝓpter ħ ōꝛ hic:
c Petitiones veſtre innoteſcant apud deū. aliq̇d determinate ꝓponens. tertio ꝙ proponens ſe diſponat vt exaudiri mereaṫ. ꝛ hoc vocatur grārumactio. per ħ em̄ ꝙ aliq̇s gratū ſe oſtendit de bn̄ficijs acceptis mereṫ recipe potiora. quarto ꝙ exp̄mat illd̄ per qd̄ orō fit exaudibilis ex parte dei. qd̄ eſt eius ſanctitas. ꝛ ħ vocaṫ obſeruatio ſic̄ cuꝫ dicim⁹: Per natiuitatē tuā libera nos dn̄e. ꝛ ꝓpter ħ in orōnib⁹ eccleſie poniṫ in fine: ꝑ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m ꝛc̄. d Et pax dei.i.de⁹ qui eſt pax vel quies mentis. B
e Que exuperat oēm ſenſum. eo ꝙ eſt ab oī intellectu creato incomprehenſibilis. f Cuſtodiat corda veſtra.i. volūtates veſtras ī bono: q̄ dicunṫ corda. q꞉ ſic̄ cor mouet alia corꝑis mēbra: ſic volūtas mouet alias aīe potētias ad act⁹ ſuoſ. g In xp̄o ieſu.i.ꝑ ieſum xp̄m. qd̄ aūt ſubditur in aliq̇bus libris: Domino nr̄o: nō eſt de textu. nec hr̄ in libris correctis. h De cetero. ħ inducit philippenſes ad boni cōtinuationē ꝛ augumentationem. d. De cetero frēs q̄cūq̇ꝫ ſunt vera ſine falſi admixtione. i Quecūq̇ꝫ pudica. ſine laſciuie diſſolutione. k Quecūq̇ꝫ iuſta. erga proximuꝫ. l Quecunq̇ꝫ ſctā. circa cultū diuinū. m Quecūq̇ꝫ amabilia. deo ꝛ hoīb⁹ bonis. n Quecūq̇ꝫ bone fame.i. digna bōi noīs. o Si q̄ ṽt⁹. moralis ꝛ ītellectuaṫ. p Si q̄ laus diſcipline.i. diſciplina moꝝ laudabilis. q Hec cogitate. freq̄nter meditādo.
r Que ꝛ didiciſtis. ꝑ meā doctrinā. s Et accepiſtis.i. acceptaſtis tāq̄ꝫ digna teneri ꝛ ſeruari.
t Et audiſtis. ab alijs p̄dicatoribus veris. v Et vidiſtis ī me. q̄ nō ſolū verbo: ſꝫ etiā facto predicaui vobis: x Hec agite. ꝛ non ſolū cogitate. y Et de⁹ pacis.i. dator vere pacis. ſ. interne ꝛ ſuꝑne. C
z Erit vobiſcū. ꝑ grām in preſenti ꝛ gloriā in futuro. a Gauiſus. hic conſequenter apoſtolus de liƀalitate philippenſium gratulaṫ magis tamen ꝓpter eoꝝ meritum q̄ꝫ propter vſum proprium. dicens: Gauiſus autem ſum in domino vehementer: id eſt valde. b Qm̄ tādem aliquando refloruiſtis ꝛc̄. loquitur de ipſis per ſimilitudinem arboris que videtur arida ꝛ poſtea reuireſcit ꝛ floret ƀm reuolutionem temporis. ſic philippenſes primo miniſtrauerāt apoſtolo neceſſaria. poſtea ceſſauerunt per tempus. et deinde iterum ſibi miſerunt exenium pro ſuis neceſſitatibus Conſequenter excuſat ceſſationem intermediam dicens:
c Occupati autem eratis: Id eſt impediti prouidere mihi: eo ꝙ tribulationem incurrerant.
d Non quaſi propter penuriam. ſcilicet meam.
e Dico. ꝙ gauiſus ſum vehementer. ꝛ ſubdit cauſam:
f Ego enim didici: id eſt conſueui. g In quibus ſufficiens ſum: Id eſt illis que habeo contentus eſſe.
h Scio ꝛ humiliari. quia non frangor per impatientiam. Scio ꝛ abundare. quia inde non erigor per ſuperbiaꝫ.

† 41. diſ. c. qd̄ dicit in fine.

G tionē virtutiſ:nec plus carni tribuit ꝗ̃ neceſſitas petit:ſcit ſatiari. Qui alimentoꝝ inopiā ſine murmuratione tolerat:nec pro neceſſitate vict⁹ agit aliq̇d. vñ aīa peccati laqueū incurrat: ſcit eſurire.
a Cōicātes tri. mee. Aug⁹. Inde gaudet:inde paſcit̄:qꝛ illi bñfecer̄t nō qꝛ ei⁹ anguſtia relaxata eſt.
b Nō qꝛ q̄. ⁊c̄. Aug⁹. Datum eſt res ipā q̄ dat̄ vt mun⁹:cib⁹ potus: ⁊ hmōi. Fruct⁹ āt opa bōa: ⁊ recta volūtas dator̄. vñ dn̄s ī euā. ñ ait
Mat.10.b ſimpliciter: Qui recipit iuſtū vel pphā ꝫ:ſꝫ addidit:ī noīe iuſti vel pphē. Suſcipe em̄ pphetā vel iuſtū:datū ē. In noīe iuſti vel pphē h̄ facere fruct⁹ eſt. Heliā pauiſſe legunt̄ coꝛui⁹ ⁊ vidua. Sꝫ per coꝛuū q̄ non noīe iuſti:dato paſcebatur. Per viduā fructu q̄ ſciebat ꝙ hominē dī paſceret.
c Sꝫ reqro. i. bonā ⁊ rectā volūtatē bone opationi adiunctā. Nō em̄ tā gaudet ſubuētū eē ſue neceſſitati:ꝗ̃ illoꝛū ꝯgratulat̄ fecunditati.
d Uel fru. ab. i. vt fruct⁹ iuſticie vr̄e abūdās ſit:cum rōnē deo reddideritis de factis vr̄is.
e In odoꝛeꝫ ſuauitatis. Que placēt deo vt odoꝛ ſuauiſſim⁹. Cōpant̄ em̄ orōni q̄ ē ī
Luc.11.f cēſū dei. vñ d̄r: Date elemoſynā: ⁊ ipā oꝛat ꝓ vob̄ ad deū.
f Impleat oē deſide. Nō ī terrenis:ſed in glīa. Uel glīa xp̄i ē īplere deſideria ſctōꝝ:vel vt ipē ide ſit glorioſus.
Finit epl̄a ad Coloſſenſes.
Incipit argumentum.
C Oloſſenſes. Sunt aſiani. Quibus nō ipē apl̄s predicauit:ſꝫ ei⁹ diſcipuli archippus ⁊ epaphꝛas. Archippus ꝯo ī eos miſterium accepat. Epaphꝛas aūt ex eis oꝛiūdus ab apl̄o inſtruct⁹:doctrinā archippi confirmauerat. Supuenietib⁹ aūt pſeudo apoſtolis ⁊ carnales obſuātias predicātib⁹:dubiū erat q̇b⁹ poti⁹ credendū eſſet. vñ Paul⁹ cui⁹ auctoꝛitas celebꝛis erat:q̄ſi mediuſ iudicat q̄ ps poti⁹ ſit tenēda. Deſcribit autē xp̄m ⁊ ei⁹ bñficia:quō eſt ſufficiēs ad oīa. Carnalia ꝯo ꝓꝛſus improbat vt deiceps ſincere fidem xp̄i teneāt. Inſtruit etiā moꝛalit̄ confirmans q̇cq̇d illi docuerāt. Et eſt intētio ei⁹ in hac epl̄a ꝯfirmare coloſſenſes ī eadē fide ⁊ doctrīa: quam a diſcipul̄ ei⁹ acceperāt: ⁊ nō ī alio p̄ter xp̄m ſpem ponēdā eē docere.
b P Aulus. Soli Ca. I to moꝛe ſalutationē p̄mittit: Qua p̄miſſa de bōis eoꝝ grās agit: ⁊ fidē ⁊ dilectionē cōmēdās oꝛat vt pficiāt̄ ī xp̄o cui⁹ bñficia ⁊ p̄matū ſm̄ vtrāqꝫ naturā cōmēdat:deīde ſui miſterij dignitatē cōmēoꝛās monet ne p philoſophiā vel legis cerimōias ſeducti a xp̄o recedāt. Tādē oēs ſil̄ ſm̄ ſex⁹ ⁊ etates ⁊ ꝯditiōes moꝛalit̄ inſtruit: ⁊ ī fine archippum cōmonet
A ſollicitū foꝛe ſuſcepti miſterij. p̄mittēs aūt ſalutationē ait: Gr̄a ⁊c̄.
i Apl̄s. Nota omib⁹ dignitate. Recte h̄ apl̄ꝫ ſe noīat: qꝛ ⁊ hiſ apl̄s erat: q̇b⁹ p diſcipulos ſuos p̄dicauerat. G Gratias

ſ in oī loco coꝛā principib⁹ vel q̇buſlibet. a ſ in oī genere rerū. ſ a deo:nō p me. b ſ ne noceat ſaturitas. c ſ ne d̄ficiā
Ubiqꝫ ēt ī oīb⁹ īſtitut⁹ ſū ⁊ ſatiāri ⁊ ēſuri
a ſ q̄ſi nec de penuria cōtriſtoꝛ nec de abūdātia exulto ſciens qꝛ abūdātia freq̄nter extollit ⁊ penuria tolerata diuitias celeſtes acquirit. b ſ inſtitut⁹ ſum. c ſ nō ſolū ſcio ſed poſſum exeq̄ui eo cōfoꝛtāte q̄ docuit. ſ facere
re ēt abūdare ⁊ pēnuriā pati. Oīā poſſuꝫ
a ſ p ei⁹ auxiliū. b ſ in xp̄o q̄ mihi poſſibilitatē tribuit. ſ q̄ſi p reb⁹ datis nō gaudeo q̇b⁹ carere poſſū ſꝫ ꝓ vr̄o bono. c ſ ī de gaudet qꝛ bñ fecerūt. ſ bñ q̄tū ad vos q̄ qđ iuſtū ē facit̄.
in eō q̄ me ꝯfoꝛtāt. Uerūtñ bene fēciſtis
ſ veſtra bona. a ſ vos cōicatis ſꝫ alij nō. ſ ſicut alij.
a cōicātes tribulatiōī mee. Scit̄ āūt ⁊ vos
ſ h̄ mēoꝛat: vt his q̄ſi laude dignis magis ſtudeāt. ſ .ſ.
philippenſes ꝙ in pꝛincipio euāgelij qñ
pfect⁹ ſū a macedonia nulla mihi eccleſia
a ſ vt rōnabiliter cōſideraret ꝙ deberet dare carnalia: q̄ accipiebar ſpiritualia.
cōicauit ī rōnē dati ⁊ accepti: niſi vos ſoli
ſ nō ſolū dū vobis p̄dicaui ſꝫ. a ſ p̄ter quē nihil ē q̄rēdum.
Quia ⁊ theſſalonicā ſemel ⁊ bis ī vſūm
ſ neceſſaria. a ſ dico vos bñ feciſſe. ſ nō vt ego īplear ſꝫ ne
b c mihi miſiſtis. Nōn qꝛ q̄ro datū: ſed reqro
vos inanes. a ſ donationis qꝛ h̄ ē bonū: vñ ml̄ta bōa ꝓueiūt b ſ vt ꝓ ope miſcdie rō vr̄a hēat grām ſpūſſcti. ſ nō quero
d frūctū abūdātē in rōnē vr̄ā. Habeo autē
datū: tñ oīa hēo. a ſ nō in vno vt in alio egeā ſꝫ. ſ munerib⁹
oīa ēt abūdo. Replet⁹ ſū acceptis ab epa
ſ mihi. ſ hec ſunt ho
e phꝛodito q̄ miſiſtis ī odoꝛē ſuauitat̄ † ho
ſtia q̄ detur vobis vincere hoſtes quā accipit deus placide. ſ vos me repleuiſtis.
ſtiā acceptā placentē deo. De⁹ aūt meus
a ſ nō in terrenis ſꝫ in gloꝛia. ſ vt nihil deſit vobis. b ſ ſm̄ ꝙ diues eſt ⁊ plus poteſt dare ꝗ̃ quis mereatur.
f impleāt omne deſideriū vēſtrum ſm̄ di
a ſ p quem omnia. b ſ deus impleat inde ei gratie.
uitias ſuas in gloꝛia in xp̄ō ieſu. Dēo āt
ſ vſqꝫ.
et patri noſtro gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum
ſ ꝙ ſctūs eſt: a xp̄o eſt.
amen. Salutate omnem ſanctum in xp̄o
ieſu. Salutant vos qui mecum ſunt frēs
ſ hos ſignificat pꝛopenſioꝛem affectum hr̄e circa illos.
Salutāt vos omnes ſancti: maxime aūt
qui de cęſaris domo ſunt. Gratia do
a ſ rōne: vt ſemp ſana ſit: ⁊ in ſpūalibus abundet.
m ini noſtri ieſu xp̄i cum ſpiritū vr̄o amē.
Finit epiſtola ad Philippenſes.
Argumentum in epiſtolam ad Coloſſenſes incipit.
C Oloſſenſes ſicut ⁊ laodicēſes ſunt aſiani et ipi p̄uenti erāt a pſeudo apoſtol̄: nec ad hos acceſſit ipē apoſtolus. Sed ⁊ hos p epl̄am coꝛrigit. Audierāt em̄ verbū ab archippo: q̄ ⁊ miniſteriū in eos accepit. Ergo apl̄s iā ligatus ſcribit eis ab epheſo p tychicū diaconem: et oneſimum acolytū.

Incipit epl̄a Pauli ad Coloſſenſes.

ſ cognito omnibus nomīe ec
P Aulus apl̄us Ca. I
ce auctoꝛitas dicendoꝛum. ſ qđ non p ſeudo.
ieſu xp̄i p volūtatē dī

a Ubiqꝫ ⁊ in oīb⁹. ſ. euētibus.
b Inſtitut⁹ ſū. i. infoꝛmatus a deo qualit̄ debeā me h̄re.
c Et ſatiari. ſupple ſcio ſine exceſſu.
d Et eſurire. ſine impatiētie defectu.
e Et abūdare. ſine ſupbie faſtu.
f Et penuriam pati. ſine triſticie luctu.
g Oīa poſſū. i. oī foꝛtuna bñ poſſū vti. vñ dic̄ Ph̄s. j. Eth̄. de ꝯtuoſo ꝙ foꝛtunas optīe feret: q̄ vtiqꝫ vere bon⁹: ⁊ tetragonus ſine vitupio. ſic̄ em̄ coꝛp⁹ tetragonū ī q̄libet latere bñ ſedet: ſic ꝯtuoſus ī q̄libet foꝛtuna pſpa vl̄ aduerſa bñ ſe hꝫ: tñ h̄ fit multo meli⁹ p ꝯtutē a deo īfuſā ꝗ̃ p ꝯtutē ex actib⁹ acq̇ſitā. iō ſb̄dit apl̄s:
h In eo q̄ me cōfoꝛtat. i. p ipm̄ deū.
i Uerūtñ bñ feciſtis. mihi ⁊ vob̄.
k Cōicātes t. mee. i. mittētes mihi ſb̄ſidium tpale detēto ī carcere.
l Scit̄ āt ⁊ vos philippēſeſ. per ea q̄ vidiſtis vl̄ audiſtis.
m Qꝛ in p. euāgelij. i. qñ vob̄ p̄dicare euangeliū īcepi.
n Nulla m. e. c. i. r. d. ⁊ accepti. rōnabile em̄ ē vt accipiētes ſpūalia a p̄dicatoꝛib⁹ dēt eis tpalia.
o Niſi v. ſoli. ⁊ ī h̄ cōmēdat coꝝ lib̄alitateꝫ p̄ ceter̄.
p Quia ⁊ t. ſ. ⁊ b. iv. miſiſtis. ſ. bōa vr̄a: in q̇b⁹ ego et p̄dicatoꝛes alij debem⁹ q̄rere: ñ ſupfluū: ſꝫ ad neceſſariū vſum. †Ro.12
q Nō qꝛ q̄. datū. p̄ncipaliter.
r Sꝫ reqro fru. abū. in ratiōe vr̄a. i. meritū ex pte vr̄a: qđ d̄r fruct⁹ abūdans: qꝛ ducit ad vitā beatā.
s Habeo aūt oīa. q̄ miſiſtis mihi.
t Et abundo. nō ſolū ꝓ mihi neceſſarijs: ſed etiaꝫ ꝓ neceſſitatib⁹ alioꝝ.
v Acceptis ab epaphꝛodito q̄ mi. p eū in odo. ſuauitat̄ ⁊c̄. Nam elemoſyna eſt hoſtia deo acceptiſſima: ⁊ quia de beneficio regratiandū eſt benefactori. ideo ſubdit:
x De⁹ autē me⁹ impleat oē deſideriū vr̄m. ſic̄ me repleuiſtis.
y Scd̄m diuitias ſuas in gloꝛia. reddendo vobis ꝓ tpalibus eterna.
ꝫ In xp̄o ieſu. i. per ieſū xp̄m mediatoꝛem dei ⁊ hominum. ⁊ qꝛ cuiuſlibet bōī de⁹ ē p̄ncipal̄ auctoꝛ idō ꝯñr grās agit ei. dicens: Deo āt ⁊ pr̄i nr̄o glīa ⁊c̄.
a Salutate. h̄ vltīo pōit̄ hui⁹ epl̄e ꝯcluſio p ſalutationē. cum d̄r: Salutate oēm ſctm̄ in xp̄o ieſu. i. oēm ſctīficatū p baptiſmū ieſu xp̄i.
b Salutāt voſ q̄ me. ſūt frēs. mihi miſtranteſ: ⁊ ꝓ tpe p̄dicātes.
c Salutāt vos o. ſci. i. xp̄iani generaliter.
d Marie a. q̄ de. d. c. ſūt. p h̄ īnuit ꝙ iſti ſpēalē affectū habebāt ad philippenſes.
e Gr̄a d. n. i. xp̄i. cū ſpū vr̄o. ſupple ſit ⁊ maneat ſp. Amē.
Incipit poſtil. ſup epl̄am ad Coloſſenſes. Ca. I
f P Aul⁹ apl̄us. Incipit epl̄a ad coloſſēſes: q̄ diuidit̄ ī tres ptes. ī ſalutationē: ⁊ pſecutionē. ibi: Gr̄as agi. ⁊ ꝯcluſionem. iiij. ca. ibi: Que